

LIMBILE

Ce Spune Biblia Despre Ele?

AU DESCOPERIT CARISMATICII **UN NOU PENTECOST?**

Fapte 2:1-4 **“În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc... Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.”**

În 1900, Charles F. Parham a înființat Școala Biblică Bethel, în Topeka din Kansas. În timpul profesoratului și a slujirii sale, domnișoara Agnes Ozman a fost influențată să vorbească în “limbi”, sau în rostiri extatice. Nu după mult timp, încă un grup de studenți au avut această experiență. Merită să fie observat faptul că prima persoană influențată a fost o femeie, care se potrivește cu modelul lucrării diavolului din Grădina Edenului. De asemenea, este interesant faptul că aceasta a avut loc într-o școală, nu într-o biserică.

În 1906 Adunarea Azusa Street a fost înființată în Los Angeles, California. Accentul lor principal a fost “pe căutarea cincizecimii personale.” Carismaticii din vremurile moderne sunt o mișcare mult diferită față de Penticostalii vremurilor trecute. În timp ce înaintașii aveau o poziție fermă cu privire la trăirea sfântă și de separare, în cercurile Carismatice contemporane nimic din această poziție nu se respectă.

De altfel, ei au un lucru în comun, și acela este de a experimenta un Pentecost personal. Vă rog să examinați aceste experiențe mână-n mână cu relatarea Biblică cu privire la Pentecost și să descoperiți pentru voi înșivă: “Este reînnoirea Carismatică o revenire (repetiție) a Pentecostului?”

Următoarele fragmente sunt dintr-un text care aparține Adunării Vieții Apostolice dintr-un oraș din Arkansas. *“Când vei trece de uși va fi ca și când ai intra în camera de sus de la Cincizecime (Pentecost). Vei vedea oamenii rugându-se împreună... bărbați, femei și copii bătând din palme, cântând și compunând melodii... S-ar putea să*

vezi pe unii lăudându-L pe Dumnezeu printr-un dans... unii țopăie de bucurie... iar unii stau în genunchi sau tolăniți pe jos..."

"S-ar putea să auzi pe cineva care vine înainte și vorbește într-o limbă care ți-este ciudată, și îi este ciudată chiar și celui ce o vorbește, în timp ce ei (ceilalți) vorbesc după cum le dă duhul să vorbească... s-au putea să vezi lacrimi curgând... unii stau cu mâinile ridicate în semn de dăruire lui Dumnezeu... Vei auzi mărturii cu privire la vindecări și minuni cum că sfinții vorbesc cu duhul înflăcărat din inimile lor. Vei auzi multe instrumente ca și în Psalmul 150."

"Lucrătorul s-ar putea să predice vechiul mesaj despre focul iadului și pucioasă cu o identificare care nu-l va lăsa să fie calm în timp ce sare, strigă și plânge. Sau s-ar putea ca să predice despre Calvar cu o voce care este doar un susur, dar fii sigur că acesta este Pentecostul (Cincizecimea), nou nouț... Sau s-ar putea să fii martor ocular la unele umpleri cu Duhul Sfânt asemănătoare cu cele din Fapte 2, 8, 10 și 19. Și cine știe, s-ar putea ca tu însuși să experimentezi aceasta pentru tine. Există un lucru care este sigur, aceasta va fi o experiență de neuitat."

Acestea sunt nimica din izbitoarele afirmații că Pentecostul are loc din nou în timpul fiecărui serviciu din această biserică. Vreau să analizăm ceea ce s-a întâmplat în ziua Pentecostului, din Fapte 2, și să vedem cum se poate măsura experiența lor.

EI ERAU TOTI ÎMPREUNĂ ÎN ACELAȘI LOC

Una din regulile de bază în interpretarea Bibliei se numește "Legea primei mențiuni." Această regulă indică faptul că toate celelalte împrejurări din Biblie trebuie examinate în lumina primei menționări. Acest capitol va face exact aceasta.

Nu-mi pot imagina pe cineva comparând o scenă ca aceasta de la Adunarea Vieții Apostolice cu ceea ce a avut loc la Pentecost (Cincizecime). Pentecostul este descris clar ca fiind un eveniment unde “erau toți împreună (într-un acord) în același loc.” Dar, în scena menționată adineaori, ei nu sunt împreună într-un acord. Fiecare își face treaba lui. Pavel a muștrătat Biserica din Corint pentru acest tip de anarhie din biserică: **“Ce este de făcut atunci, fraților? Când vă adunați împreună, fiecare dintre voi are un psalm, are o doctrină, are o altă limbă, are o revelație, are o interpretare. Toate să fie făcute pentru edificare - I Corinteni 14:26.**

Cu siguranță Pavel a auzit aceleași scuze, cu privire la confuziile grave de atunci, pe care și noi le auzim astăzi de la oamenii care pretind că sunt “uciși în duhul.” El i-a asigurat pe Corinteni că ei pot și trebuie să aibă control asupra purtării (dezbaterii) **“Și duhurile profeților sunt supuse profeților; Fiindcă Dumnezeu nu este autorul confuziei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților.”** (I Corinteni 14:32-33). Și din nou în versetul 40 le poruncește, “Toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială”.

Se apelează la muzică, și de cele mai multe ori este gospel rock sau contemporană. Acesta este tipul de muzică care este compatibil cu accentul carnal și trupesc asupra simțămintelor. Este obișnuit, dacă treci pe lângă o biserică carismatică din USA, să vezi tobe uriașe, sintetizatoare, amplificatoare puternice și tot ceea ce ține de muzica rock. Nimic din muzica aceasta nu se raportează la duhul persoanei, ci la stimularea cărnii. Se acceptă din plin pentru că mișcarea cu limbile este zidită pe stimularea cărnii mai degrabă decât pe a atinge duhul.

I Ioan 4:1 ne avertizează de existența **“impostorilor”**, duhuri care se prezintă ca fiind Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. **“Preaiubiților, să nu credeți fiecare duh, ci puneți la încercare duhurile, dacă sunt din Dumnezeu, fiindcă mulți profeți falși au ieșit în lume.”** Din nou, suntem atenționați cu privire la duhuri înșelătoare, care există în

aceste ultime zile. **“Iar Duhul spune în mod clar că, în timpurile din urmă, unii se vor depărta de credință, dând atenție duhurilor înșelătoare și doctrinelor dracilor,”** (I Timotei 4:1). Acești oameni acceptă un “duh” ca fiind Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, când totul cu privire la El se depărtează drastic de Scriptură.

DUMNEZEU A TRIMIS UN VÂNT VIJELIOS, PUTERNIC ȘI LIMBI DESPICATE CA DE FOC

Nu este nimic miraculos cu privire la serviciul Carismatic. Nu există vâjăitul de vânt puternic care să fie auzit ca și la Cincizecime. Nu există limbi de foc vizibile ca și la Cincizecime. **“Și dintr-o dată a venit un sunet din cer ca al unui vânt vijelios, puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. Și le-au apărut limbi despicate ca de foc și s-au așezat peste fiecare dintre ei”** (Fapte 2:2-3).

Cu siguranță că dacă Dumnezeu ar alege să facă din nou miraculoasa revărsare a puterii Sale așa cum a făcut-o în acea zi, ar fi rezonabil să așteptăm ca acele manifestări să aibă loc din nou.

EI VORBEAU ÎN (CU) ALTE LIMBI

“Și toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, cum le dădea Duhul să vorbească clar” (Fapte 2:4). Cuvântul “limbi” din versetul patru este cuvântul GLOSSA, care înseamnă limbă (de vorbire). Aceasta înseamnă: o limbă cunoscută, nu o exprimare ecstatică.

Observați în primul rând că ei au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Carismaticii au fost învățați ideea greșită că vorbirea într-o limbă ecstatică este evidență că ești umplut de Duh. Biblia ne învață că tot curajul, îndrăzneala în câștigarea de suflete este adevărata mărturie a umplerii cu Duhul. **“Ci veți primi putere după ce Duhul Sfânt va fi venit peste voi; și îmi veți fi martori deopotrivă în Ierusalim și în**

toată Iudeea și în Samaria și până la cea mai îndepărtată parte a pământului.” (Fapte 1:8). **“Și după ce s-au rugat, locul în care s-au adunat împreună s-a clătinat; și ei toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și vorbeau cuvântul lui Dumnezeu cu cutezanță”** (Fapte 4:31). Nimic nu face referire la alte limbi, în aceste versete.

Cuvintele rostite de către acești ucenici în ziua Cincizecimii nu au fost într-o limbă angelică. Ei nu se aflau într-o limbă “necunoscută”. Oameni din toată lumea au auzit pe acești oameni vorbind în limbile lor native, în cel puțin șasesprezece dialecte diferite. **“Și cum îi auzim noi, fiecare în propria noastră limbă, în care am fost născuți? 9 Parți și mezi și elamiți și locuitori din Mesopotamia și Iudeea și Capadochia, Pontus și Asia, 10 Și de asemenea Frigia și Pamfilia, Egipt și părțile Libiei înspre Cirene și străini din Roma, iudei și prozeliți, 11 Cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrările minunate ale lui Dumnezeu.”** (Fapte 2:8-11).

Cuvântul “limbă” este întâlnit de 50 de ori, în Noul Testament. De șasesprezece ori se referă la organul fizic din gura umană (literal). O sigură dată este definit specific ca fiind “limbi împărțite ca de foc”. De treizeci și trei de ori se vorbește de limbi care sunt cunoscute și folosite de oameni în lume. Cuvântul nu este folosit nici o dată pentru rostiri extatice. În versetul 8 cuvântul este folosit spre a indica un dialect al unei limbi.

AGITAȚIA A FOST DIN PRICINA MESAJULUI, NU A METODEI

“Dar Petru, stând în picioare cu cei unsprezece, și-a ridicat vocea și le-a spus: Voi bărbați din Iudeea și toți care locuiți la Ierusalim, fie-vă cunoscută aceasta și ascultați cuvintele mele: 15 Fiindcă aceștia nu sunt beți, cum presupuneți voi, fiindcă este ora a treia a zilei.” (Fapte 2:14-15). Ei nu i-au acuzat pe apostoli de beție că ar fi avut un mesaj neinteligibil, cum cred vorbitorii în limbi din zilele noastre. Ci dimpotrivă, ei au crezut că sunt beți pentru că au înțeles mesajul

predicii apostolilor cu privire la înviere, și astfel ei au presupus că apostolii trebuie să fie beți și să halucineze pentru ca să fie în stare să predice un asemenea lucru uimitor.

CINCIZECIMEA (PENTECOSTUL) A FOST UN EVENIMENT UNIC

Minunea cincizecimii a avut loc doar o singură dată. A fost unic evenimentul, o manifestare singulară a puterii lui Dumnezeu. Carismaticii se referă la acea manifestare ca fiind prima de acest gen, și toate celelalte împrejurări din Noul Testament care folosesc cuvântul “limbi” definesc o repetare a Cincizecimii. În Fapte 8:17 și 9:17-20 vedem creștini care au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Nu există nici o precizare cu privire la limbi, de orice fel ar fi.

În Fapte 10, casa lui Corneliu s-a convertit (pocăit). Acești neevrei l-au slăvit pe Dumnezeu în limba lor maternă când au fost mântuiți, nu într-o limbă ecstatică. Nu au existat limbi de foc și nici vâjâit de vânt puternic. Ucenicii lui Ioan, în Efes, au reacționat în același mod la convertirea lor. Ei l-au slăvit pe Dumnezeu în limba lor maternă și mărturiseau. Nu există nici o evidență care să sprijine părerea Carismatică care privește aceste evenimente ca fiind daruri miraculoase de limbi ca în ziua Cincizecimii. Acestea au fost împrejurări obișnuite în care oamenii vorbeau în diferite limbi (limbi materne proprii).

În ziua Cincizecimii, a fost o mare nevoie ca Dumnezeu să intervină într-un mod miraculos cu “limbi”. Acolo erau prezenți oameni din diferite țări străine care nu ar fi înțeles evanghelia fără acele “limbi”. Scopul vorbirii în limbi a fost ca ascultătorii să audă și să fie mântuiți, nu ca vorbitorii să primească glorie. Acești oameni vorbeau așa cum le da Duhul glăsuire. Ei nu au învățat cum să o facă. Ei nu au căutat ocazii ca să o facă. Nu a fost plănuită vorbirea. A fost o minune a lui Dumnezeu și toți cei ce au fost prezenți au înțeles în limba lor maternă fără ajutorul unui traducător.

PREDICA LUI PETRU A FOST BAZATĂ PE BIBLIE

Textul pentru predica lui Petru din ziua Cincizecimii a fost Ioel 2:28-29.

Semnul umplerii cu Duhul, din nou, nu este vorbirea în limbi ci profeția sau predicarea. Fiecare credincios predica în ziua Cincizecimii, spunând altora despre mântuirea prin Isus Christos. Petru a vorbit tuturor, dar, în timp ce el vorbea într-o limbă el era înțeles în cel puțin 16 limbi diferite.

Accentul mesajului său a fost pus mai degrabă pe Isus și înviere, nu pe limbi extatice sau pe căutarea unei experiențe. Rezultatul mesajului său nu a constat în dans, strigăte, țiuială, emoții sau vorbire în limbi printre ascultători. Rezultatul a fost: **CONVINGERE ȘI POCĂINȚĂ ÎNTRE CEI CE AU AUZIT** (Fapte 2:47-48).

Darul Duhului Sfânt pe care l-au primit nu a fost o experiență a limbilor, ci **DARUL LUI DUMNEZEU CARE ESTE VIAȚA VEȘNICĂ PRIN ISUS CHRISTOS DOMNUL NOSTRU** (Romani 6:23).

Rezultatul mesajului lui Petru a fost uimitor. Trei mii de oameni au fost mântuiți, botezați și apoi adăugați la biserică. Eu nu cunosc nici o biserică Penticostală din zilele noastre care s-ar putea lăuda cu astfel de rezultate. Deci, dacă ceea ce au ei ar fi identic cu ce a fost la Cincizecime, atunci ar trebui să producă roade similare.

LIMBILE - A VORBI SAU A NU VORBI

“10 Pot fi atât de multe feluri de voci în lume, dar niciuna dintre ele nu este fără semnificație. 11 De aceea dacă nu cunosc înțelesul vocii, voi fi un barbar pentru cel ce vorbește, și cel ce vorbește va fi un barbar pentru mine.” (I Cor. 14:10-11).

În capitolul patrusprezece din I Corinteni, termenul “limbi” apare de cincisprezece ori (în original). Noi am planificat și condiționat să presupunem că acest termen se referă la rostiri extatice asemenea celor asociate cu confuzia carismatică de astăzi. Acesta este un pasaj din Scriptură atât de greșit înțeles și greșit folosit de mișcarea Carismatică din zilele noastre. Limbile, în Noul Testament nu au fost niciodată rostiri extatice, nici miraculoase întotdeauna așa cum a fost cu adevărat în ziua Pentecostului. În cele mai multe cazuri termenul “limbi” este folosit în același fel în care folosim termenul “limbaje.” Acesta a fost un subiect relevant în timpurile Nou Testamentale, și în special în bisericile cărora le-a fost scrisă epistola.

Corintul a fost un major centru comercial, ceea ce însemna că acolo era un flux constant de credincioși din alte țări care treceau pe acolo. Foarte asemănător cu ceea ce se întâmplă în România de la revoluția din 1989. Mulți dintre acești vizitatori nu vorbeau și nu înțelegeau dialectul autohton din Corint, și totuși ei poate erau invitați să vorbească sau să se roage, chiar fără un traducător, fără a se ține seama că nimeni nu putea înțelege. Aceasta a creat o mare confuzie în serviciile bisericii.

Sub același semn, unii dintre credincioșii din Corint erau bilingvi sau multilingvi, în special aceia care erau bine educați. “Darul limbilor”, sau abilitatea de a vorbi și înțelege multe limbi, a fost considerat (și este considerat) un dar special. Cei ce aveau această abilitate erau ridicați pe un pedestal și admirați ca fiind mari lideri spirituali. Mulți oamenii din bisericile noastre de azi sunt considerați super-eroi spirituali pentru că sunt talentați în muzică sau în alte domenii, chiar dacă ei s-ar putea să fie foarte carnali și nespirtuali. Acești membri carnali din biserică au profitat de fiecare oportunitate pentru “a demonstra darul lor” și a vorbi în limbi chiar dacă câteodată nu a fost necesar și rezultatul a fost haotic. Întreaga epistolă I Corinteni a fost o mustrare pentru carnalitate și păcat, iar acest capitol a avut

de-a face cu abuzul lor în ceea ce privește limbile și conduita neordonată din biserică.

“Mai există încă câteva cuvinte cheie în acest capitol care sunt importante în înțelegerea lui. “Predicare” este menționată de zece ori. “Edificarea” (zidirea) este menționată nu mai puțin de șapte ori. Acest cuvânt indică acțiunea de “a zidi” sau “întări.” “Înțelegerea” este menționată de nouă ori. “Ordinea” este menționată o singură dată. Aceste lucruri lipseau bisericii din Corint. Mă întreb oare de ce ignoră Carismaticii toate celelalte cuvinte cheie și accentuează doar cuvântul “limbi?”

Versetele noastre apar chiar în mijlocul unuia dintre cele mai greșit interpretate pasaje din Biblie, pe care Carismaticii le manevrează în vederea justificării practicilor lor nescripturale. Acestea se referă în mod clar la oamenii care vorbesc în diferite limbi și care nu sunt capabili să comunice și să se înțeleagă unii cu alții. **“Sunt multe feluri de limbi în lume, totuși niciuna din ele nu este fără sunete înțelese. Dar dacă nu cunosc înțelesul sunetului, voi fi un străin pentru cel ce vorbește, și cel ce vorbește, va fi un străin pentru mine”** (Vs 10-11). Există multe limbi diferite, dar niciuna din ele fără înțeles semnificativ și de priceput. Pavel a spus că dacă nu înțelege sensul a ceea ce a fost spus mesajul nu l-a ajutat, chiar dacă acesta a fost folositor și era nevoie de el.

I Corinteni 14 se împarte în patru secțiuni de bază:

Limbile și Predicarea Publică

Limbile și Rugăciunea Publică

Limbile și Profeția

Limbile și Închinarea Publică

☒Notă: Acest capitol nu are de-a face cu limbajul rugăciunii particulare. Totul din acest capitol are de-a face cu adunarea publică.

LIMBILE ȘI PREDICAREA PUBLICĂ

(I CORINTENI 14:1-13)

“Urmăriți dragostea creștină și doriți zelos *darurile* spirituale, dar mai degrabă să *profețiți*” (v 1). Există diferite tipuri de daruri spirituale pe care Domnul să le dă oamenilor pentru a fi folosite în a-L sluji și glorifica pe El, și toate sunt bune, importante și de dorit. Dar Dumnezeu a pus un primat asupra predicării, și stabilește acest primat dincolo de importanța altora. **Fiindcă, întrucât, în înțelepciunea lui Dumnezeu, lumea prin înțelepciune nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, Dumnezeu a binevoit să salveze prin nebunia predicării pe cei ce cred”** (I Corinteni 1:21).

Dumnezeu nu a ales să ducă lumii mesajul Evangheliei prin “vorbirea în limbi”, ci prin predicarea Cuvântului Său. Rugămintea lui Pavel către Timotei a fost “să predice Cuvântul”, nu să vorbească în limbi. Loc după loc vedem în Scriptură că Dumnezeu a pus accent pe predicare: **“În adevăr, cine vorbește în altă limbă, nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, și cu duhul spune taine”** (I Corinteni 14:2). Dacă un chinez îl slăvește pe Dumnezeu în mijlocul unor vorbitori de limbă română, care nu sunt bilingvi, singura persoană care îl înțelege este Dumnezeu.

Versetele 3-6 vorbesc despre scopul predicării.

Pavel le-a spus că ar fi fost bine dacă ar fi putut vorbi în limbi, dar ar fi fost mult mai bine dacă ar fi “proorocit” sau predicat. Scopul predicării este să “edifice”, să zidească sau să întărească biserica. Dacă oamenii nu înțeleg ce a fost spus, indiferent cât de măreț și de dorit ar fi respectivul adevăr, ei pleacă în aceeași stare în care au venit. Cele trei scopuri principale ale predicării sunt:

- 1) Edificarea - a zidi sau a îmbărbăta
- 2) Îndemnul - a instrui sau a învăța
- 3) Mângăierea - a încuraja

- Nici unul din aceste scopuri nu poate fi atins dacă mesajul este prezentat într-o limbă străină fără un traducător.
- Nu este important doar să vorbești într-o limbă care este înțeleasă de oameni, ci este de asemenea vital să folosești termeni simpli, accesibili (v 7-9).

“Pot fi atât de multe feluri de voci în lume, dar niciuna dintre ele nu este fără semnificație” (vs 10). Fiecare limbă din lume este distinctă și are sunete înțelese: Germana, Franceza, Româna, Engleza, Latina, Greaca, etc. Limbile, în Biblie, niciodată nu se referă la rostiri extatice. Chiar și în ziua Pentecostului, când vorbirea în limbi a fost un eveniment miraculos, oameni din toată lumea au auzit mesajul Evangheliei în limba lor de baștină. Aici este vorba doar de limbi cunoscute. **“De aceea dacă nu cunosc înțelesul vocii, voi fi un barbar pentru cel ce vorbește, și cel ce vorbește va fi un barbar pentru mine”** (vs 11). Dacă nu pot înțelege limba vorbită, atunci nu există comunicare. Când Dumnezeu a încurcat limbile la Turnul Babel, rezultatul a fost confuzia (Gen. 11). Rezultatul vorbirii în limbi necunoscute în cadrul bisericii a fost confuzia.

Regula de bază în organizarea bisericii este aceasta: **“Fă totul pentru a edifica.”** Dacă ceea ce vei spune sau face nu va zidi și îmbărbăta în credință pe copiii lui Dumnezeu, atunci stai jos și taci din gură. **“Tot așa și voi, fiindcă sunteți zeloși pentru daruri spirituale, căutați să abundați spre edificarea bisericii”** (vs 12). Noi suntem îndemnați să EXCELĂM în tot ceea ce facem pentru Domnul, să fim cât mai buni cu putință, să dăm totul. **“De aceea cel ce vorbește într-o limbă necunoscută, să se roage ca să o traducă”** (vs 13). Vorbitorul de altă limbă să se roage ca Dumnezeu să-l ajute să comunice un mesaj biblic în limba ascultătorilor.

Aceasta a avut loc cu ocazia Pentecostului. Ca rezultat, acolo au fost oameni de 16 limbi diferite, și Dumnezeu a făcut ca ei să audă și să

înțeleagă în limba lor de baștină. Acolo nu au fost bolboroseli extatice, și eu pot adăuga, nici traducători, doar câștigători de suflete întăriți de Duhul, care împărtășeau Evanghelia cu cei din țări diferite: Pe parcursul acestui pasaj, nimeni nu este încurajat să vorbească în limbi, ci mai degrabă accentul este pus pe predicarea Evangheliei într-o limbă cunoscută.

Este rușinos faptul că pasajele din Scriptură la care Carismaticii se referă cel mai mult sunt cele pe care ei le înțeleg cel mai puțin. Limbile din Biblie nu au nimic de-a face cu ceea ce se întâmplă în aceste adunări astăzi.

Corinteni carnali doreau să fie recunoscuți și lăudați, de aceea ei își arătau abilitatea de a vorbi în limbi multiple. Participau la servicii oamenii care înțelegeau foarte puțin din predicat și din rugăciuni tocmai din cauza neordinii și a confuziei carnale care domina. După ce Pavel s-a ocupat de limbi și predicarea publică în versetele 1-13, el a continuat să adreseze bisericii din Corint învățătură cu privire la limbi și rugăciunea publică.

LIMBILE ȘI RUGĂCIUNEA PUBLICĂ

(I Corinteni 14:14-20)

“Căci dacă mă rog într-o limbă *necunoscută*, duhul meu se roagă, dar înțelegerea mea este neroditoare. Ce este *de făcut* atunci? Mă voi ruga cu duhul și mă voi ruga de asemenea cu înțelegerea; voi cânta cu duhul și voi cânta de asemenea cu înțelegerea” (vs 14-15). Pavel știa câteva limbi datorită educației sale vaste și călătoriilor, și totuși el spune: “De ce să mă rog în altă limbă? Duhul meu se adresează lui Dumnezeu, dar înțelegerea rugăciunii mele este neroditoare celor din jurul meu. Ei nu sunt capabili să agreeze cu mine în rugăciune, sau să fie edificați prin comunicarea mea cu Domnul. De aceea eu mă voi ruga într-o limbă înțeleasă de oameni astfel încât duhul meu să se poată ruga și înțelegerea lor să aibă roade. Într-un serviciu de predicare, rugăciunea trebuie să fie

înțeleasă de oameni, pe când în biserica din Corint vizitatorii străini erau foarte des solicitați să se roage în public, în ciuda situației create.

Când am venit prima dată în România eu auzeam foarte des rugăciuni adresate lui Dumnezeu, totuși, eu nu aveam habar de ceea ce se spunea și astfel eu nu eram capabil să fiu de acord cu ce se spunea. Eu eram lăsat pe dinafara rugăciunii pentru că nu o înțelegeam.

În versetul 15 Pavel a spus că se va ruga cu duhul și cu mintea. El dorea să comunice cu Dumnezeu într-o limbă înțeleasă lui și celor din jurul lui. Carismaticii ar vrea să ne convingă să credem că bolborosirea ecstatică este un semn a Duhului Sfânt, iar dacă nu ai primit “darul” nu ești mântuit. Acest pasaj este clar, în sensul că piedica în a vorbi alte limbi nu constă în lipsa salvării sau absența Duhului Sfânt ci lipsa studiului și învățării altei limbi. Acestea sunt limbi literare care sunt învățate.

“Altfel, când binecuvântezi cu duhul, cum va spune cel ce stă pe locul celui neînvățat: Amin, la aducerea mulțumirilor tale, din moment ce nu înțelege ce spui? Fiindcă tu, într-adevăr, mulțumești bine, dar celălalt nu este edificat” (vs 16-17). Din nou explicația este dată vis-a-vis de pregătire. “El care este lipsit de învățătură” (în limba română: “cel lipsit de daruri”) este acel cineva a cărui educație limitată nu i-a oferit oportunitatea de a învăța să comunice în mai mult de o limbă. Rugăciunea trebuie să fie inteligibilă pentru că aceasta, prin împuternicirea Duhului, trebuie să edifice pe cei ce o aud.

“Din nou vă spun că: Dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ în legătură cu orice lucru să îl ceară, *acesta* le va fi făcut de Tatăl meu care este în cer” (Matei 18:19). Este imposibil să fii de acord sau să “simpatizezi” cu cineva în rugăciune, când acesta se roagă într-o altă limbă decât aceea care este înțeleasă. Deci, un aspect foarte

important al rugăciunii de grup este anulat când cineva se roagă într-o limbă străină sau “necunoscută”.

“Mulțumesc Dumnezeului meu că eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți. Totuși în biserică voiesc mai bine să vorbesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să învăț și pe alții, decât zece mii de cuvinte într-o limbă necunoscută” (vs 18-19). Pavel era un intelectual și știa câteva limbi dar el o folosea doar pe cea care era necesară în vederea comunicării Evangheliei. Acest fapt este ilustrat în Fapte 21 și 22. În capitolul 21 căpitanul l-a întrebat: **“Vorbești grecește?”**, iar în capitolul 22 se spune că **“Atunci când l-au văzut vorbind în limba evreiască...”**. El a spus că mai degrabă spune cinci cuvinte într-o limbă cunoscută decât 10,000 de cuvinte într-o limbă necunoscută.

Ar fi nefolositor și degeaba chiar și pentru unul dintre cei mai buni predicatori - oratori dacă s-ar ridica în picioare și și-ar predica mesajul său cel mai măreț în Grecește unor vorbitori de limbă franceză. Ar fi prostește și dacă un predicator, deși, cunoscând limba ascultătorilor ar folosi termeni pe care ei nu îi înțeleg. Dumnezeu nu dă nici un fel de “dar” prin care oamenii să se glorifice pe ei înșiși. Fiecare dar de la El trebuie folosit în slujirea altora și spre a aduce glorie lui Dumnezeu.

“Fraților, nu fiți prunci la înțelegere, ci la răutate fiți inocenți, iar la înțelegere, fiți desăvârșiți” (vs 20). Înțelegerea spirituală este ceva ce trebuie să căutăm, și aceasta mai degrabă decât demonstrarea darurilor și abilităților în fața mulțimilor. Puterea lui Dumnezeu nu este o jucărie pentru imaturi, membri carnali din biserică, ci o resursă care trebuie folosită pentru gloria lui Dumnezeu în comunicarea Evangheliei la cei pierduți.

LIMBILE ȘI PREDICAREA

(I Corinteni 14:21-22)

În lege este scris: Prin alte limbi și prin alte buze voi vorbi acestui popor, și cu toate acestea nu mă vor asculta, spune Domnul. De aceea limbile sunt pentru un semn, nu celor ce cred, ci celor ce nu cred; dar profeția nu servește pentru cei ce nu cred, ci pentru cei ce cred (v 21-22). Dumnezeu a spus că limbile sunt un semn pentru evreii necredincioși. Oameni din alte națiuni, care vorbeau alte limbi urmau să proorocească sau să predice evreilor despre Mesia pe care evreii îl așteptau așa de mult și despre harul lui Dumnezeu, dar Dumnezeu ne-a spus în avans că națiunea, ca și întreg, tot va respinge mesajul.

Isaia 28:11-12 de asemenea spune despre aceasta: **Căci cu buze bâlbâite și o altă limbă va vorbi el acestui popor. Căruia i-a spus: Aceasta este odihna cu care să faceți pe cel obosit să se odihnească; și aceasta este răcorirea; totuși ei au refuzat să asculte.** Acest text nu vorbește despre vorbirea în limbi miraculoase sau limbi extatice ci de faptul că neamurile își vor spune mărturia salvării lor în chiar limba lor de baștină.

Două situații sunt înregistrate în Fapte, care semnifică împlinirea acestei profeții. Când Petru s-a dus la casa lui Corneliu, sutașul roman, ei au crezut în Christos și l-au mărit pe Dumnezeu în limba lor de baștină. Aceștia erau dintre neevrei (neamuri), iar ceea ce au făcut ei a fost un șoc pentru evrei, un fenomen nou, faptul că Dumnezeu voia să mântuiască Neamurile. **În timp ce Petru vorbea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt a căzut peste toți cei ce auzeau cuvântul... Fiindcă îi auzeau vorbind în limbi și preamărind pe Dumnezeu...** (Fapte 10:44, 46). Cheia pe care o vedem aici nu este în cuvântul "limbi" care înseamnă "limbi literare" ci în expresia "mărind pe Dumnezeu" pentru mântuirea de la Neamuri.

În Fapte 19:1-7 Pavel a întâlnit niște oameni care s-au pocăit și nu știau nimic despre Duhul Sfânt sau doctrinele (învățăturile) cu privire la biserica Nou Testamentală. **Atunci Pavel a spus: Ioan într-adevăr a botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului că ar trebui să creadă în cel ce vine după el, adică în Cristos Isus. Când au auzit, au fost botezați în numele Domnului Isus. Și după ce Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit peste ei; și vorbeau în limbi și profeteau.** (Fapte 19:4-6). Din nou, acești oameni erau din Efes, loc în care locuiau multe Neamuri (mulți neevrei) care vorbeau limbi diferite de limba misionarilor din echipa lui Pavel. Națiunea evreiască, a neglijat această predicare și împlinirea ei exact așa cum a spus Dumnezeu că vor face ei.

După ce le-a adus argumente cu privire la Limbi și Predicarea Publică, la Limbi și Rugăciunea Publică, Pavel trece să-i învețe pe cei din biserica din Corint despre Limbi și Închinarea Publică.

LIMBILE ȘI ÎNCHINAREA PUBLICĂ

(I Corinteni 14:23-40)

Pavel deja i-a instruit pe cei din biserica din Corint că ei nu trebuie să folosească mai multe limbi în biserică, decât dacă acolo se afla un traducător care să repete mesajul într-o limbă care să fie înțeleasă de toți cei prezenți. El dă o explicație cu privire la această instrucțiune în versetul 23. **De aceea dacă se adună întreaga biserică într-un loc și toți vorbesc în limbi, și intră cei neînvățați sau cei ce nu cred, nu vor spune că sunteți nebuni?**

Cum are impact asupra oamenilor pierduți confuzia carismatică prin atitudinea lor față de Biblie? Un bun exemplu este conținut în istorioara următoare, scrisă de Evanghelistul Stewart Payne. El a fost expus practicii carismatice înainte de a fi salvat Iată relatarea lui:

„Știam că mă îndreptam spre iad, dar nu știam ce să fac în această situație. Am cercetat și am simțit că răspunsul trebuie să fie în Biblie,

dar nu o citeam. Eu am crescut într-o Biserică Luterană și Biserica Unită din Canada, astfel că Biblia a fost o carte complet închisă pentru mine. În căutările mele, nici măcar o singură dată nu s-a găsit cineva care să-mi mărturisească sau să-mi dea o broșură religioasă.

În această perioadă, o domnișoară pe care o curtasem, a aflat că sunt interesat de lucrurile spirituale, și dintr-o dată a devenit foarte religioasă. Ea m-a invitat la întâlnirile lui Kenneth Copeland (un predicator carismatic). Nu m-am ales cu nimic de la acea întâlnire. Nimic din ceea ce a fost spus sau făcut în acel serviciu nu a adus convingere asupra mea și nici nu mi-a clarificat calea salvării. Totul a fost carnal, emoție și prostie.

Mai târziu ea m-a invitat la întâlnirea asociației Oamenilor de Afaceri Creștini, pentru că Demas Shakarian ținea o prelegere. Înainte ca întâlnirea să fi început, am auzit o voce într-o parte a mulțimii, care repeta ceva din nou și din nou, și tot mai tare și mai tare, dar nu am putut distinge nici un cuvânt inteligibil. Am crezut că trebuie să fie cineva care tocmai a scăpat de la spitalul de nebuni sau dacă nu, atunci avea nevoie să meargă la unul. Mă tot întrebam dacă trebuia să merg și să-l ajut pe om dar liniștea a început să se aștearnă, când omul de pe platformă început să rostească o scurtă rugăciune. Am descoperit mai târziu că aceasta a fost prima mea întâlnire cu “mișcarea limbilor dracilor” și așa numita interpretare.

Nu-mi amintesc să se fi citat vreun verset din Biblie în timpul serviciului. Shakarian a spus că el a mers la spital să viziteze pe cineva și Dumnezeu a fost în el, deoarece pacientul a fost atât de fericit să-l vadă și s-a apucat de plâns cam 10 minute. (Când am fost încă un om pierdut, internat în spital pentru că aveam un picior rupt, nimeni n-ar fi venit să mă viziteze ziua sau noaptea, deși aș fi fost bucuros să-i văd!).

Apoi el și-a adus aminte de o vreme când avea nevoie de bani. El a luat corespondența și când a deschis un plic acolo erau \$10, și apoi a

plâns - puțin mai mult. Eu nu eram unul care să frecventez biserica, dar știam că și eu am primit niște bani în scrisori. Când eu am mers la serviciile unei biserici, care era biserică moartă, puteam să înțeleg mult mai mult din ceea ce s-a spus decât din toată această extravaganță emoțională.

Celălalt lucru pe care îl știam: toți bărbații s-au ridicat de pe locurile lor și s-au dus în față. Nu a existat o invitație clară, nici un mesaj Biblic și nici convingerea Duhului Sfânt. M-am săturat de toată prostia aceea așa că am rămas pe locul meu. Dar, când m-am uitat prinprejur eram înconjurat doar de femei, și era evident faptul că nu era locul meu acolo. Așa că m-am ridicat în picioare și i-am urmat pe bărbați, acolo în față. În timp ce eram acolo, în rândul acela, am experimentat cea mai mare sperietură din întreagă viața mea. Deja știam că mă aflam pe calea spre iad, și nu știam ce să fac în privința aceasta. În acest rând uriaș, doar de bărbați, ei discutau, povesteau flecării, se trăgeau pe jos și chiar făceau spume la gură. Nu-mi venea să cred; părea că eram atacat din toate părțile. Cel mai cunoscut lucru pe care l-am recunoscut a fost păgânismul discotecii, unde luminile clipeau strident iar muzica era zgomotoasă; totul părea a fi o masă mare de trupuri și zgomote și lumini care se aprindeau și se stingeau.

În timp ce eram acolo în acea linie, am început să mă enervez pe Dumnezeu pentru că m-a adus la această dezordine, și când am realizat la ce mă gândeam, o mare frică s-a năpustit peste mine. M-am mirat și întrebat dacă această manifestare poate fi de la Dumnezeu, cu adevărat. Am transpirat tot și în tăcere m-am rugat: "Dumnezeule, dacă mă treci de această noapte, mâine mă voi duce la prietenul meu, la serviciu, și voi cerceta să văd dacă aceasta este cu adevărat de la Tine." Știam că îmi va arăta Biblia, și am fost sigur că pot avea încredere în Biblie. După ce am stabilit aceasta în inima mea, o pace a venit peste mine și am putut privi și asculta până toată acea confuzie a luat sfârșit. Următoarea zi l-am rugat să-mi arate în Biblie suficiente dovezi pentru a mă satisface că acest gen

de lucruri a fost nescriptural. Dar el nu mi-a arătat cum să pot fi mântuit.

Aceeași domnișoară pe care am întâlnit-o la dans, care a băut și a chefuit, m-a luat să merg încă o dată cu ea la o întâlnire. Acesta era un serviciu într-o biserică Carismatică. Abia a început serviciul, iar ei au și dat cu muzica sălbatică. Eu eram obișnuit cu ritmul, din moment ce discoteca a fost o mare parte a vieții mele. Ei cântau și alergau pe culoar. Din nou: Nu Biblie, nu mesaj ci doar confuzie și lucruri supărătoare. Am hotărât că aceasta este ultima dată când am de-a face cu biserici de acest fel. Participasem la 3 servicii diferite deja. Am fost speriat foarte tare. Am simțit dezgust față de izbucnirile emoționale, de uriașa confuzie, de zgomot și de bolboroselile fără sens. Și lucrul pentru care am venit nu l-am primit. Nimeni, niciodată nu mi-a prezentat un mesaj clar a cum pot fi mântuit”.

Așa cum am stabilit mai devreme, acest pasaj din 1 Corinteni nu vorbește despre rostiri extatice așa cum insistă Carismaticii din zilele noastre. Ele erau limbi cunoscute, vorbite de călători și de către creștinii cu o educație înaltă, în tot acest port aglomerat. Rezultatul, de altfel, ar fi același în mijlocul celor mai puțin educați, dacă ei ar veni să participe la un serviciu de biserică unde oamenii se ridică și predică sau se roagă în mai multe limbi cu care ei nu sunt familiari. Ei s-ar simți în plus și ar pleca fără vreun ajutor spiritual și poate ar gândi că toți din acel loc au înnebunit. Pavel a explicat aceasta pentru a-l folosi ca suport în învățătura sa că serviciul religios din biserică ar trebui să fie condus în limba oamenilor de acolo - și doar așa.

Dar dacă toți profeteșc și intră cineva care nu crede sau neînvățat, el este convins de toți, este judecat de toți, și astfel secretele inimii lui devin cunoscute; și, căzând astfel cu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu și va spune că Dumnezeu este cu adevărat în voi (vs 24, 25). Pe de altă parte, dacă aceeași persoană ar intra și ar

auzi adevărul din Scriptură într-o limbă pe care o înțelege, aceasta i-ar aduce convingeri în inima lui și l-ar ajuta. Toți să proorocească nu înseamnă în mod necesar că fiecare persoană trebuie să se ridice și să vorbească public. Ei pot prooroci prin a spune “AMIN” la predică. Aceasta va aduce convingere necredinciosului când realizează faptul că predicatorul nu este singurul care crede ceea ce predică. Cu cât aude mai multe “Amin-uri”, cu atât este mai convins și mesajul devine mai credibil pentru el.

Ce este *de făcut* atunci, fraților? Când vă adunați împreună, fiecare dintre voi are un psalm, are o doctrină, are o *altă* limbă, are o revelație, are o interpretare. Toate să fie făcute pentru edificare (v 26). Dacă fiecare pretinde că vrea să stea în fața oamenilor ea fiecare serviciu, toți având ceva de făcut în mod public, rezultatul este un haos. Aceasta arată faptul că unii oameni trebuie să-și facă “lucrul lor” de dragul spectacolului și a proslăvirii de sine mai degrabă decât în vederea edificării altora.

Dacă cineva vorbește într-o limbă *necunoscută*, să fie câte doi sau cel mult trei și pe rând, și unul să traducă. Iar dacă nu este traducător, să tacă în biserică și să își vorbească lui însuși și lui Dumnezeu (v 27-28). Pavel a lăsat instrucțiuni și pentru excepția când s-ar putea să fie nevoie ca cineva să vorbească în timpul serviciului, dar care să nu cunoască limba folosită și cunoscută de oamenii din biserică. El a spus că nu trebuie să fie mai mulți de doi, sau cel mult trei într-un serviciu. Ei trebuie să vorbească numai câte unul și având pe cineva care să traducă retransmițând mesajul congregației. Dar, dacă nu este prezent nimeni care este capabil să traducă din acea limbă, predicatorul trebuie să tacă, indiferent cât de necesar s-ar putea să considere mesajul său.

De exemplu, dacă o persoană care vorbește doar franceza vine la un serviciu, el se poate înțelege pe sine și Dumnezeu îl poate înțelege, dar nimeni altcineva. Astfel că el este sfătuit “să-și vorbească lui și

lui Dumnezeu.” El nu trebuie să vorbească în mod public, până când un traducător vine și poate să facă mesajul înțeles adunării.

Pavel de asemenea a dat instrucțiuni cu privire la numărul de predicatori care să predice într-un serviciu. **Iar profeții să vorbească doi sau trei, și ceilalți să judece** (v 29). Lăsați predicatorii să vorbească, nu întreaga congregația. Chiar și predicatorii trebuie să se limiteze la doi sau trei per serviciu. Expresia: “și ceilalți să judece”, nu indică faptul că ei trebuie să fie critici, ci că trebuie să ajungă la o concluzie sau verdict, asemenea unui judecător de la tribunal care analizează probele și mărturiile care îi sunt prezentate.

Și dacă îi este revelat ceva altuia care șade acolo, primul să tacă. Fiindcă puteți toți să profețiți, unul după altul, pentru ca toți să învețe și toți să fie mângâiați (v 30-31). Toți predicatorii pot predica unul câte unul, pe rând, (dar doar doi sau trei într-un serviciu) și rezultatul predicării lor va fi că toți primesc învățătură și sunt îmbărbătați.

Și duhurile profeților sunt supuse profeților; Fiindcă Dumnezeu nu este autorul confuziei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților (v 32-33). Aceasta înlătură obișnuita scuză care duce la nerânduială în biserică “Nu m-am putut abține. Duhul a venit peste mine.” Biblia spune într-un mod clar că duhurile predicatorilor sunt sub controlul predicatorilor, așa că ei nu pot să-și justifice practicile lor nescripturale înaintea Domnului.

Duhul Sfânt nu este un Duh seducător. El nu confiscă controlul, ci acceptă doar ceea ce noi îi lăsăm. Când Duhul Sfânt îmi controlează viața mea, El își va aduce roadele Lui în viața mea; iar una dintre roade este “cumpătarea”, sau auto-controlul (Galateni 5:22-23). Dacă un duh te domină (fără ca tu să mai deții controlul) atunci acela nu este Duhul Sfânt.

“Această senzație caldă m-a copleșit și eu am pierdut controlul.” Dacă Duhul Sfânt nu are nimic de-a face cu aceasta, atunci ce alte duhuri puteau avea controlul? Această practică nu este de la Dumnezeu.

Femeile voastre să tacă în biserici, fiindcă nu le este permis să vorbească, ci să fie în supunere, așa cum spune și legea. Și dacă doresc să învețe ceva, să întrebe pe soții lor acasă, fiindcă este rușine pentru femei să vorbească în biserică (v 34-35). Pavel a muștrat biserica din Corint pentru tot felul de practici nescripturale din biserică, și o practică a fost dominația femeilor în serviciile bisericii și conducerea bisericii.

Dumnezeu NICIODATĂ nu a chemat vreo femeie să păstorească o biserică sau să aibă autoritate deasupra bărbaților într-o biserică. Dumnezeu nu o cerut niciodată unui cocoș să facă ouă sau unei găini să cânte. Pentru o mișcare care pretinde că are o înțelegere specială a acestui pasaj din Scriptură, Carismaticii cu siguranță au pierdut punctele semnificative din I Corinteni 14! Mișcarea Carismatică înregistrează femei ca fiind pastori, neținând seama că sunt în totală opoziție față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Femeilor le este poruncit să nu învețe în adunare când bărbații sunt prezenți, și din moment ce I Corinteni 14 are de-a face specific cu problema Limbilor, este clar că acolo unde limbile scripturale sunt necesare (folosirea altor limbi cu ajutorul unui traducător calificat) “Ior nu le este permis să vorbească.” Chiar dacă nu erau teribil de confuze cu privire la ce sunt Limbile în Biblie, ele tot erau vinovate de eroare pentru că un mare procent din episoadele cu vorbiri în limbi au fost realizate de către femei nu de către bărbați. Aceasta însă nu este Biblic, și în consecință Duhul Sfânt nu putea avea nimic de-a face cu această situație.

Ce? De la voi a ieșit cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns? (v 36). Pavel i-a întrebat pe Corinteni: “Credeți că voi aveți

un colț din Cuvântul lui Dumnezeu?” Eu am întâlnit mulți carismatici, care păreau toți siguri că dacă tu nu ești ceea ce sunt ei atunci nu ești nimica. Ei sunt convinși că înțeleg Biblia și nimeni altcineva nu o înțelege. “Are biserica ta Duhul Sfânt?” Obişnuiesc ei să pună această întrebare mai totdeauna. Da... și noi căutăm să urmăm conducerea celui REAL.

Dacă cineva se consideră a fi profet sau spiritual, să recunoască cele ce vă scriu a fi poruncile Domnului (v 37). Pavel reamintește și reafirmă că el are, în calitate de apostol, autoritatea din partea ordinării de către Dumnezeu să mustre biserica și să îndrepte lucrurile, așa cum o face în întreagă epistola. El încheie cazul său după ce a lămurit scriptural problema cu limbile.

De aceea, fraților, doriți zelos să profețiți și nu opriți a se vorbi în limbi. Toate să se facă decent și în ordine (v 39-40). Îndemnul final al lui Pavel este să “râvnească după predicare”, din moment ce Dumnezeu a pus un primat în ceea ce privește predicarea. El a spus să nu interzicem vorbirea în limbi străine, asigurând că acestea sunt necesare dacă sunt practicate în conformitate cu regulile spuse în versetele 18, 19, 27, 28.

Cheia întregului capitol se găsește în ultimul verset **Toate să se facă decent și în ordine.** Cuvântul “decent” înseamnă grațios, amabil și într-o manieră cuvenită. Cuvântul “ordine” înseamnă, “un aranjament de a stabili o ordine, pentru că ordinea este în contrast direct cu confuzia.”

Un misionar dintr-o altă țară a mers în Statele Unite pentru a aduna niște bani pentru lucrarea sa. El a vizitat o biserică încorsetată în practicile Carismatice. În timp ce auzea toată acea vorbărie haotică el a observat că cineva vorbea într-o limbă care era vorbită de oamenii dintr-un anumit trib. Omul îl blestema pe ISUS CHRISTOS - în mod literar. Oamenii credeau că ei îl glorificau pe Dumnezeu prin practicile lor când de fapt ei făceau lucrarea lui Satan - pentru el.

A te da unui duh care face mascaradă ca fiind Duhul lui Dumnezeu, și totuși sfidează adevărul scripturii, este mai neînțelept și mai periculos decât ne putem noi imagina.

Limbile - A vorbi sau a nu vorbi? Pentru oricine care este onest și lasă ca Biblia să decidă pentru el, răspunsul este clar. Mișcarea contemporară cu vorbirea în limbi extatice nu are nimic de-a face cu directivele scripturale în ceea ce privește folosirea limbilor străine în biserică. Este speranța mea că Cuvântul lui Dumnezeu va face această învățătură clară cu privire la folosirea nepotrivită a limbilor în bisericile de astăzi. Nu este de la Dumnezeu și nu îl glorifică pe Dumnezeu. Mi s-a spus o dată: "Nu critica până nu ai încercat." Aceasta sună frumos. Dar, nu-i nevoie să mănânc dintr-o ladă de gunoi pentru a ști că mâncarea din ea nu este bună de mâncat. La fel nu trebuie să experimentez rostiri (vorbiri) extatice pentru a ști că ele nu sunt de la Dumnezeu.

ZECI GREȘELI CU PRIVIRE LA DARUL VORBIRII ÎN LIMBI

Dar despre *darurile* spirituale, fraților, nu vă voiesc neștiutori. (I Corinteni 12:1)

Neștiutor este cuvântul cheie când avem de-a face cu subiectul numit “vorbirea în limbi.” Mișcarea Carismatică, în întregime, este zidită pe ignoranța Scripturilor. Ei citează fecvent diferite versete din Fapte și I Corinteni în timp ce ignoră cea mai mare parte din Biblie. În cartea I Corinteni Pavel se ocupă de un alt grup de oameni care aveau aceeași problemă. Ei nu erau ignoranți în ceea ce privește existența darurilor spirituale, ci în exercitarea darurilor spirituale. Ei erau cunoscuți ca fiind o biserică carnală, și astfel cartea I Corinteni este o carte de muștrare. Următoarea listă prezintă muștrările din fiecare capitol din I Corinteni.

1. Muștrare pentru conflicte și dezacord
2. Pentru dependență doar de înțelepciune umană
3. Pentru carnalitate (oameni firești) și lipsă de creștere spirituală
4. Pentru mândrie
5. Pentru corupție morală
6. Pentru că mergeau la judecată unul împotriva altuia
7. Pentru lipsa ordinii din case (familii)
8. Pentru idolatrie
9. Pentru că nu purtau de grijă, așa cum trebuie, de oamenii lui Dumnezeu
10. Pentru poftă, murmurări și compromis cu forțele demonice
11. Pentru abuz la Cina Domnului
12. Pentru abuz cu privire la darurile spirituale
13. Pentru imaturitate și lipsă de dragoste
14. Pentru umblarea după glorie prin vorbirea în limbi
15. Pentru învățătură eretică cu privire la înviere

16. Pentru necredincioșie și inconsistență în darea zeciuiei și a darurilor zeciuiei și a darurilor de bună voie

Dacă astfel stau lucrurile mi se pare că nu trebuie să încerc să-i imit în încercarea mea de a fi plăcut lui Dumnezeu. Mișcarea Carismatică este zidită pe același fel de emoționalism carnal și aceeași ignoranță a Bibliei pe care Apostolul Pavel le-a detestat în primul secol. Trebuie să privim la lumina care se află în Scripturi și să ne apropiem de această problemă într-un mod adecvat. Este mare nevoie de o învățătură clară, din Biblie, pentru a corecta confuzia pe care o simt mulți creștini tineri (întorși de curând la Dumnezeu) când se confruntă cu această abordare improprie a limbilor.

GREȘALA NR. 1

Este o greșală să crezi că vorbirea în limbi este esențială în vederea salvării

Nu toți Carismaticii învață pe alții acest lucru, dar mulți țin la falsa doctrină că mântuirea nu este completă până când o persoană nu vorbește în limbi. Următorul fragment este un citat din broșura "Cum să fii mântuit" care este distribuită de First Pentecostal Church of Jesus Christ (Prima Biserică Penticostală a lui Isus Christos).

"1. Pocăiți-vă de păcatele voastre. 2. Fiți botezați în numele lui Isus. 3. Primiți umplerea cu Duhul Sfânt, evidențiată de vorbirea în limbi... Mântuirea nu este completă până ce acești pași nu sunt urmați cu precizie."

Aceasta nu este nici pe departe în conformitate cu ceea ce spune Biblia în:

Ioan 3:16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său Fiu născut, pentru ca oricine care crede în El, să nu piară ci să aibă viață veșnică.

Sau Ioan 5:24 Adevărat, adevărat vă spun: Cine aude cuvântul meu și crede în cel ce m-a trimis, are viață veșnică și nu vine în condamnare, ci a trecut din moarte la viață

Sau Ioan 1:12 **Dar tuturor celor ce l-au primit, *adică* celor ce cred în numele lui, le-a dat puterea să devină fiii lui Dumnezeu.**

Sau Fapte 16:31 **Crede în Domnul Isus Cristos și vei fi salvat tu și casa ta.**

Sau Romani 10:13 **Fiindcă oricine va chema Numele Domnului, va fi salvat.**

Ei se fac vinovați tocmai de ceea ce-i acuză pe fundamentaliști, adică de legalism. Legalismul nu este când se predică ceea ce Biblia învață despre ascultare în urma primirii salvării, aceasta incluzând standarde de separare. Ci legalismul este atunci când se adaugă la planul de mântuire, elemente ca "Primirea lui Christos + botez + experiențe în limbi ecstatice" pentru a putea merge în Cer. A învăța pe alții că vorbirea în limbi este esențială pentru mântuire este erezie și de asemenea o greșeală tragică. Vorbirea în limbi cu siguranță nu este o parte necesară în vederea salvării.

GREȘALA NR. 2

Este o greșeală să presupui că vorbirea în limbi este sinonimă a botezului cu Duhul

Noi toți suntem botezați într-un singur trup de către un singur Duh, în conformitate cu I Corinteni 12, și totuși Pavel ne spune în același capitol că nu fiecare din noi vorbește în limbi. **Căci de un singur Duh noi toți suntem botezați într-un singur trup, fie iudei sau greci, fie robi sau liberi; și toți am fost făcuți să bem într-un singur Duh** (versetul 13). **Au toți daruri de vindecări? Vorbesc toți în limbi? Traduc toți?** (versetul 30). Aceste întrebări sunt retorice, și răspunsul emfatic la fiecare dintre ele este: Nicidecum!

Chiar dacă nu toți vorbim în limbi, noi avem Duhul Sfânt dacă am fost salvați. **...Dacă nu are cineva Duhul lui Christos, nu este al Lui.** (Romani 8:9). Când un Carismatic citește în Biblie sau aude pe cineva rostind "Duhul Sfânt", el a fost îndoctrinat să se gândească la

“limbi.” În acest fel mult din Scriptură a fost distorsionat pentru a convinge oamenii cu această idee distorsionată.

Dar Biblia este clară că botezul cu Duhul Sfânt nu este sinonim cu vorbirea în limbi. Fiecare credincios a fost botezat de către Duhul Sfânt în trupul lui Christos, și fiecare credincios este locuit de Duhul Sfânt însă aceste versete fac clar faptul că nu toți vorbesc în limbi.

GREȘEALA NR. 3

Este o greșeală să presupui că vorbirea în limbi este o evidență a faptului că ești umplut de Duhul

De câte ori ai auzit această frază - “Am fost umplut cu Duhul Sfânt, fapt evidențiat prin vorbirea în limbi?” De fiecare dată când aud așa ceva le răspund: “Eu am fost umplut cu Duhul Sfânt, fapt evidențiat prin curaj în câștigarea de suflete. Eu am un verset pentru aceasta... care verset este dovada ta?”

Apropo, care este dovada (evidența) umplerii cu Duhul? În Efeseni 5:18-19 este printr-o muzică centrată în jurul lui Christos. **Și nu vă îmbătați cu vin, în care este destrăbălare; dimpotrivă, fiți umpluți cu Duhul, Vorbind vouă înșivă în psalmi și imnuri și cântări spirituale; cântând și cântând în inima voastră Domnului.** Aceasta cu siguranță nu are de-a face cu muzica “gospel rock”, pe care o găsești atât de des la cei cu “limbile” și care are ca obiectiv stârnirea participanților! Galateni 5:22-23 spune: **22 Dar rodul Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, Blândețea, înfrânarea; împotriva acestora nu este lege.** În acest pasaj nu se pomenesc deloc limbile extatice.

Fapte 1:8 spune că evidența umplerii cu Duhul este curajul în câștigarea de suflete. **Ci veți primi putere după ce Duhul Sfânt va fi venit peste voi; și îmi veți fi martori deopotrivă în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la cea mai îndepărtată parte a pământului.** Fapte 4:32 spune același lucru: **Și mulțimea celor care**

au crezut erau într-o *singură* inimă și într-un suflet; și niciunul nu spunea despre cele ce le avea că erau ale lui; ci le aveau toate în comun.

Nu există nici un text din Scriptură care să sprijine falsa învățătură că limbile sunt o evidență a plinătății cu Duhul Sfânt. Isus a fost umplut cu Duhul, și totuși niciodată nu a vorbit în limbi. Ioan Botezătorul a fost umplut cu Duhul dar niciodată nu a vorbit în limbi. Zaharia și Elisabeta au fost umpluți cu Duhul dar niciodată nu au vorbit în limbi, la fel și Barnaba, prezbiterii umpluți de Duhul din Fapte 6 și mulți alții. Cei mai mari câștigători de suflete din ultimele două generații au fost oameni umpluți cu Duhul, incluzându-i pe: Dwight Moody, R.A. Torrey, C.H. Spurgeon, Charles Finney, Billy Sunday. Nici măcar unul din ei nu a trăit vreodată experiența limbilor. Cu siguranță este o greșeală să pui semnul egalității între a fi umplut de Duhul și vorbirea în limbi.

GREȘALA NR. 4

Este o greșeală să presupui că limbile sunt un semn a unei mari credințe sau a unei mari profunzimi spirituale

Din contră, Isus i-a certat pe căutătorii de semne. **“Un neam viclean și preacurvar cere un semn...”** (Matei 16:4), și exact la această fapt fac referire limbile din Bible, un semn pentru necredincioși. Aș putea adăuga că acestea au constituit un semn pentru evreii necredincioși. Limbile erau limbile neevreilor credincioși care depuneau mărturie evreilor necredincioși despre salvarea lui Dumnezeu. **De aceea limbile sunt pentru un semn, nu celor ce cred, ci celor ce nu cred; dar profeția nu servește pentru cei ce nu cred, ci pentru cei ce cred** (I Corinteni 14:22).

Nu ai nevoie de un vis când de fapt ai un verset din Scriptură. Oamenii caută un semn din pricina necredinței lor, nu din pricina mării lor credințe. Catolicii nesalvați au vorbit în limbi. Liberalii care

nu cred în doctrinele vitale ale Bibliei vorbesc în limbi. Chiar și homosexualii vorbesc în limbi în “bisericile” lor blasfemiste. Așadar, este o greșeală să recunoști limbile ca fiind o dovadă a credinței sau a spiritualității, din moment ce așa de mulți care vorbesc în limbi nu au nici credință, nici spiritualitate.

GREȘEALA NR. 5

**Este o greșeală să presupui că vorbirea
în limbi este poruncită sau promisă**

De fapt, Apostolul Pavel i-a descurajat pe Corinteni în privința vorbirii în limbi.

Și acum fraților, dacă vin la voi vorbind în limbi, cu ce v-aș fi de folos dacă nu v-aș vorbi fie prin revelație, fie prin cunoaștere, fie prin profeție, fie prin doctrină? 9 Tot așa și voi, dacă nu roștiți prin limbă cuvinte ușor de înțeles, cum se va ști ce se vorbește? Fiindcă veți vorbi în vânt. (I Cor. 14:6,9). Deși este o eroare doctrinară teribilă, mulți Carismatici învață pe alții că este cerut să vorbim în limbi și promisă că o vom face. Iată un fragment dintr-un material al Carismaticilor:

TREBUIE SĂ VORBESC ÎN LIMBI?

“Da, aceasta este ceva important! Este un dar de la Dumnezeu și deci de ce l-am refuza? A refuza limbile înseamnă a refuza să te daruiești complet lui Dumnezeu. Dacă nu te dăruiești complet nu poți fi folosit complet. Deci este important să vorbești în limbi.” Totuși nu există nimic în Biblie care să susțină ceva de felul acesta.

GREȘEALA NR. 6

**Este o greșeală să presupui că limbile extatice sunt metoda lui
Dumnezeu de a comunica cu oamenii săi**

Pentru că Dumnezeu a stabilit Cuvântul Său ca fiind calea prin care să vorbească oamenilor Săi, și spune că El ține Cuvântul Său chiar deasupra numelui Său (Psalmul 138:2), oamenii care vorbesc în rostiri extatice nu țin seama de valoarea eternului Cuvânt scris al lui Dumnezeu, și îl fac egal cu bolboroseala lor. Următorul paragraf este un citat din literatura lor: **Darul vorbirii în limbi este o cale supranaturală a comunicării lui Dumnezeu cu oamenii Săi. Este un mesaj întotdeauna folosit în legătură cu darul interpretării... Darul interpretării limbilor redă în limba cuiva, proprie, înțelesul a ceea ce a fost spus prin darul limbilor. Aceste două daruri operând împreună sunt echivalentul profeției.**"

Când interpretul spune mesajul, el spune "Așa a spus Domnul," punând vorbirea lor în limbi și interpretarea pe același nivel cu Cuvântul lui Dumnezeu. Iar aceasta este foarte clar condamnată în Scriptură. **Fiindcă eu aduc mărturie fiecărui om care aude cuvintele profeției acestei cărți: Dacă vreun om va adăuga la aceste lucruri, Dumnezeu îi va adăuga plăgile care sunt scrise în această carte; 19 Și dacă vreun om va scoate din cuvintele cărții acestei profeții, Dumnezeu îi va lua partea din cartea vieții și din cetatea sfântă și din lucrurile care sunt scrise în această carte.** (Revelația 22:18-19).

GREȘALA NR. 7

Este o greșeală să presupui că Pentecostul a fost prima ocazie când oamenii au vorbit în astfel de limbi

Și când vă vor spune: Căutați la cei care au demoni și la vrăjitorii care șoptesc și care bolborosesc; nu ar trebui un popor să caute pe Dumnezeul lui? Să meargă la cei morți pentru cei vii? La lege și la mărturie; dacă ei nu vorbesc conform acestui cuvânt, este pentru că nu au lumină în ei (Isaia 8:19-20). Înregistrările extra-biblice sunt destul de explicite în ceea ce privește rostirile extatice neinteligibile de dinaintea erei Creștine.

Timpuriu, cam prin anul 1100 BC, un Egiptean, Şen-Amon, a înregistrat un incident când un tânăr din Canaan, aparent “inspirat” de dumnezeul lui, s-a comportat ciudat şi a vorbit ecstatic toată noaptea. Acest tip de rostiri era foarte comun în practicile oculte. **Şi vei fi înjosit şi vei vorbi din pământ şi vorbirea ta va fi de jos din ţărână şi vocea ta va fi ca a unuia care are demon, din pământ şi vorbirea ta va şopti din ţărână** (Isaia 29:4).

În ziua Pentecostului nu au existat nici un fel de limbi extatice, şi nici interpreţi, dar Biblia spune că fiecare a înţeles mesajul în limba sa proprie. Toate cazurile de limbi extatice care pot fi documentate din istorie sunt conectate cu ocultismul - nu cu Creştinismul. Acest lucru va fi clarificat în următorul paragraf.

GREŞEALA NR. 8

Este o greşeală să presupui că Dumnezeu este autorul tuturor vorbirilor în limbi

Limbile prezentate în Biblie au fost limbi cunoscute, prin care Domnul a lăsat pe slujitorii Săi să răspândească mesajul Evangheliei la alţii, cu care nu ar fi putut altfel comunica. Deci Dumnezeu nu este autorul vreunei limbi extatice. Preotesele dumnezeului din Delfi, lângă Corint, vorbeau în limbi extatice. Preoţii şi închinătorii lui Osiris şi Mitra au vorbit în limbi extatice. Gnosticii au vorbit în limbi extatice. Închinătorii dumnezeului Sirian, Juno, au vorbit în limbi extatice. Oameni care au fost salvaţi de la vrăjitorie confirmă că există multe instanţe în practicile oculte când se apelează la rostiri extatice.

Doctorul A.C. Gaebelien a relatat o vorbire în limbi care includea cuvinte dintr-un dialect chinezesc, cuvinte care au fost prea “ruşinoase şi obscene” pentru a fi repetate, aceasta din spusele unui misionar care era prezent. Un vorbitor, cu altă ocazie, a fost descris ca “aducând blasfemie Domnului ISUS CHRISTOS într-o manieră cât mai orbilă.” Relatări similare au fost date şi de alţii. Doctorul Edman,

primul președinte a Colegiului din {heaton (SUA), a relatat faptul că în timpul dansurilor rituale, călugării Tibetani, vorbeau în Engleză, incluzând profanări tipice marinarilor beți.

Imoralitatea urma foarte des vorbirilor în limbi. Acest caz era evident și printre Corinteni - o biserică foarte carnală. Cevenols au fost acuzați de promiscuitate, în timp ce erau vorbitori în limbi la Londra, Profeții Fancezi în Londra, și câțiva dintre Irvingites cu siguranță; nu vom îndrăzni să-L facem pe Dumnezeu răspunzător de practici ca acestea. Oamenii nescalpați din toate grupările religioase, incluzând chiar și pe stricații homosexuali în "bisericele" lor, au vorbit sau încă vorbesc în limbi. Dacă toate vorbirile în limbi ar fi de la Dumnezeu, asemenea întâmplări nefaste nu ar exista.

GREȘALA NR. 9

Este o greșală ca o femeie să vorbească în limbi

Femeile voastre să tacă în biserici, fiindcă nu le este permis să vorbească, ci să fie în supunere, așa cum spune și legea (I Corinteni 14:34). Aceasta nu înseamnă că o femeie nu are voie să spună vreodată vreun cuvânt în întâlnirile bisericii, ci că acest capitol este scris ca o mustrare pentru abuzul folosirii vorbirii în limbi.

În I Corinteni 11:3-10 Pavel vorbește despre femei care se roagă și mărturisesc, dar în I Timotei 2:12 tot el spune că femeilor nu le este permis să învețe pe alții sau să exercite autoritate asupra bărbaților. În toate celelalte împrejurări, femeilor li se permite să vorbească atunci când nu-i învață pe bărbați, dar în ceea ce privește vorbirea în limbi femeilor le este interzisă categoric.

Contrar Scripturilor, cei mai mulți vorbitori în limbi din cercurile carismatice sunt din rândurile femeilor. Carismaticii s-au alăturat mișcării liberale și au început să ordoneze femei care să fie predicatorițe, dar aceasta este o țipătoare violare a Bibliei. **Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea. Dar nu permit femeii să**

învețe pe altul, nici să exercite autoritate asupra bărbatului, ci să stea în tăcere (I Tim. 2:11-12).

GREȘALA NR. 10

Este o greșeală să crezi că ceea ce are loc la adunările carismatice moderne este

o repetiție a ceea ce s-a întâmplat în ziua Pentecostului

Arătați-mi o biserică carismatică a cărei acțiuni seamănă cu lucrarea Duhului Sfânt din ziua Pentecostului descrisă în Fapte 2:1-13. Nu există sunete ca vâjâitul unui vânt puternic (v2). Nu există limbi ca de foc ca atunci (v3). Apostolii, cu ocazia Pentecostului, au fost auziți vorbind în limbi cunoscute, nu folosind pălăvrăgeli și bombănături escatice. **Și când aceasta s-a făcut auzită departe, mulțimea s-a adunat și era confuză, pentru că fiecare om îi auzea vorbind în propria lui limbă.** (v 6). În plus acolo nu erau interpreți (traducători) **...îi auzim vorbind în limbile noastre lucrările minunate ale lui Dumnezeu** (v 11).

Acolo nu a fost bolboroseală ci un mesaj clar - ISUS era Domnul înviat, care a plătit prețul pentru salvarea lor (v 22-38). Rezultatul a fost că 3000 de oameni au fost salvați și botezați într-o singură zi. (v 41). Cei care astăzi pretind că au primit darul vorbirii în limbi nu se identifică, nici măcar într-un singur aspect, cu cei care au fost cu ocazia Pentecostului cel real.

Un om din Ghana, Africa, pe nume Jonathan (Ionatan) a mers la o școală Biblică din Statele Unite. Datorită faptului că avea unele dificultăți în ceea ce privește limba, el se ruga în limba sa. Cu o ocazie, un carismatic a insistat că el (africanul) și încă câțiva studenți de la colegiu aveau nevoie să “primească darul.” Conversația s-a încheiat cu o simplă înțelegere de a se ruga unul pentru altul. Jonathan a început să se roage în limba sa proprie, cerându-i Domnului să-i arate acestui om falsurile mișcării carismatice. Când a

Început să se roage, omul a început să strige: “A PRINS! A PRINS!”
Dar dacă el ar fi știut “traducerea” reală, ar fi fost foarte surprins!

Creștinii de astăzi au nevoie disperată să privească mai atent la falsa învățătură a acestei mișcări, pentru a nu fi păcăliți sau ghidați greșit. De aceea noi trebuie să știm ce credem, de ce credem aceasta, și unde se găsește aceasta în CARTE. Mișcarea Carismatică modernă care accentuează vorbirea în limbi în pofida maturității spirituale și ascultării este zidită pe câteva idei greșite care sunt în conflict direct cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Limbile extatice din cadrul mișcării carismatice de astăzi nu au nimic în comun cu ceea ce s-a întâmplat în Fapte capitolul doi. Oricine a venit cu o astfel de învățătură ridicolă și nescripturală ca aceasta, nu s-a bazat pe Biblie ci a luat-o din aer. Este o uriașă greșală să crezi că Dumnezeu cere sau promite “limbi” oamenilor Săi. “Mișcarea cu Limbile”, așa după cum o vedem noi astăzi, este dependentă de ignoranța Bibliei de către oameni. Nu este posibil ca cineva să cunoască Biblia bine și totuși să facă legătură între experiențele carismatice din anii 1990 cu învățături din Scriptură.

Există însă ceva ce admir la această grupare, și anume, faptul că ei nu sunt satisfăcuți cu ortodoxia moartă din zilele noastre. În multe cazuri ei au un zel sincer de a fi Creștini mai buni, dar datorită handicapului lor de a înțelege scripturile sunt conduși la înșelăciunile mișcării Carismatice. Fie ca aceia dintre noi care sunt solizi (și sănătoși) în doctrină (învățătură Biblică) să aibă impact asupra emoțiilor și dorințelor lor. Acestea, în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, sunt ZECE GREȘELI CU PRIVIRE LA DARUL VORBIRII ÎN LIMBI.

CUM SĂ FIE EXPLICAT FENOMENUL MODERN AL LIMBILOR

Iar Duhul spune în mod clar că, în timpurile din urmă, unii se vor depărta de credință, dând atenție duhurilor înșelătoare și doctrinelor dracilor. 1 Timotei 4:1

Dar să mai știi aceasta, că în zilele de pe urmă vor veni timpuri primejdioase. 2 Timotei 3:1

Preaiubiților, să nu credeți fiecare duh, ci puneți la încercare duhurile, dacă sunt din Dumnezeu, fiindcă mulți profeți falși au ieșit în lume. 1 Ioan 4:1

De-a lungul istoriei limbile extatice au fost prezente în multe religii, dar doar în acest secol ele au fost introduse și au devenit obișnuite în biserica lui ISUS CHRISTOS cumpărată cu sânge. În versetele de mai sus, Pavel l-a atenționat pe Timotei cu privire la vremurile periculoase care urmau să vină în zilele de pe urmă, vremuri în care noi astăzi trăim. Cuvântul "periculos" în acest context înseamnă demonic. Aceste zile din urmă vor aduce o revărsare de lucrări demonice pe care lumea nu le-a văzut până acum. El a spus că Duhul lui Dumnezeu a vorbit emfatic (apăsător) sau special că aceste zile din urmă vor fi caracterizate de faptul că unii vor acorda atenție duhurilor seducătoare și puternice care nu sunt Duhul lui Dumnezeu, și de asemenea vor acorda atenție doctrinei sau învățăturii religioase care este asociată cu demonii. Mult din acest rău a fost transmis prin mișcarea carismatică de astăzi cu vorbirea în limbi.

UNDE AU ÎNCEPUT LIMBILE EXTATICE?

Contrar crezului Penticostal, limbile care au fost vorbite în ziua Pentecostului nu au nimic în comun cu experiențele extatice de astăzi. Petru a predicat la Pentecost, dar a vorbit doar în limba sa (dialectul său). Totuși oamenii de acolo, veniți din diferite părți ale

lumii l-au auzit în propriile lor limbi - cel puțin 16 dialecte diferite. Ei nu au avut nevoie de nici un traducător, totuși mesajul a fost auzit în limbile reale, nu în bolboroseli extatice. Mișcarea Carismatică de astăzi își găsește rădăcinile în altă parte.

În lumea Greco-Romană au existat multe religii misterioase, sau culte. Printre ele a fost cultul Osiris, care a început în Egipt, cultul Mitra care a început în Persia, și cultele Eleusiniam, Dionisiac și Orfic care au început în Tracia, Macedonia și Grecia. În lucrarea Eneida, Virgil (70-19 BC) a descris preoteasa SIBILIENA de pe insula Delos. Ea a atins starea și vorbirea ecstatică într-o peșteră adesea vizitată, unde vânturile și curenții produceau sunete sinistre și muzică. Când ea s-a unit în duh cu zeul Apollo, ea a început să vorbească în limbi, câteodată înțelese dar alteori incoerente.

În cartea sa "Limbile - din perspectiva Biblică", Dr. Charles R. Smith spune: "Limbile au ocupat un loc semnificativ în religia Greciei antice. Proroocița din Delfi, nu departe de Corint, vorbea în limbi. După relatările lui Plutarh (AD 44-117), interpreții erau ținuți în fața publicului pentru a explica incoerențele ei în rostiri. Mișcarea Carismatică nu-și găsește originile în Creștinism, și nici nu este limitată doar la cercurile Creștine de astăzi."

Faptul că locul acesta nu era prea departe de Corint este semnificativ. Mustrarea lui Pavel cu privire la folosirea greșită a limbilor era adresată bisericii carnale din Corint. ESTE posibil că ei începuseră să alunece înapoi în religiile cultiste din care fuseseră salvați și scoși afară, și astfel aduceau unele din practicile cultiste în biserică.

CINE POATE VORBI ÎN LIMBI?

Kurt Koch spune: "Mișcarea cu limbile este o epidemie care bântuie deasupra umanității tulburate. O indicație în acest sens constă în faptul că păgâni și Creștini, oameni bogați și dansatori din triburi,

doctors vrăjitori și spiritiști pot toți vorbi în limbi.” Un misionar a scris: “Noi am văzut doctori vrajitori care vorbeau în limbi și cântau cuvinte neinteligibile în ceremoniile lor demonice.” Chiar și perverșii de homosexuali care merg la Biserica “Metropolitan Community” vorbesc în limbi. Cum poate fi așa ceva de la Dumnezeu?

Dacă manifestarea limbilor din mișcarea Carismatică ar fi cu adevărat un dar spiritual, ele (limbile) ar fi limitate doar pentru credincioșii salvați și umpluți de Adevăratul Duh Sfânt. Dar nu așa stau lucrurile. Cineva a făcut următorul raport: “Cunosc un preot Episcop, în acest oraș, care este atât de liberal încât nu crede nici în nașterea din fecioară și nici în înviere. Totuși el a primit recent “botezul cu duhul” și manifestă o uluitoare putere în lucrarea sa!” Amândouă aceste doctrine, nașterea din fecioară și învierea în trup, sunt esențiale în salvare **...Evanghelia lui Christos... ea este puterea lui Dumnezeu pentru salvarea fiecăruia care crede. (Romani 1:16).** Ce fel de duh întărește pe un om care nici măcar nu crede destul din Evanghelie pentru a fi salvat? Nu Duhul Sfânt!

Pastori pentecostali și alți “vorbitori în limbi” din Argentina au fost descoperiți că rețineau femeile pentru practici imorale sau “îmbătați” cu băuturi alcoolice în timp ce practicam presupusele “daruri ale Duhului.” (Aceleași lucruri au fost găsite ca fiind adevărate și în America cu unii dintre binecunoscuții lideri). Acestea nu au fost excepții rare, ci exemple a ceea ce este comun situației din bisericile Pentecostale, spune misionarul Alex R. Hay.

Ospătarul Pat Boone este citat ca spunând: “Când ies afară din limba Engleză băjbăi conștient căutând o cale de a mă exprima pe mine însumi, atunci găsesc libertatea deplină în timp ce Duhul Sfânt, în această eliberare, mă ajută să comunic direct cu Tatăl meu Ceresc, într-un limbaj de rugăciune infinit de expresiv.” La ultimul raport Boone era încă un obișnuit în saturație cu lichior și atmosferă dezordonată din pricina circuitului la clubul de noapte.

Romano-Catolicii vorbesc de asemenea în limbi. Vocea Catolică din 19 Septembrie 1974 raporta: "Arhiepiscopul James Hayes, din Halifax, ND a numit mișcarea Carismatică, "O reînnoire autentică în felul lui Vatican II... aceasta reînnoiește credința, dragostea și dedicarea Catolicilor bisericii și pentru biserică." Ei se străduiesc să aducă înapoi întreagă lumea la un conglomerat religios și ecumenic și aceasta prin experiența limbilor. Un vorbitor catolic a făcut foarte recent următoarea afirmație: "Mișcarea cu Limbile, în sfârșit va vindeca rana pe care Martin Luter a cauzat-o."

Kevin Ranaghan, un lider Catolic Carismatic de la Notre Dame, a spus: "Ar trebui să existe o reînnoire Carismatică și a altor biserici Creștine și aceasta într-o biserică universală. Noi trebuie să lucrăm concret în vederea unificării tuturor bisericilor implicate în reînnoirea Carismatică - nu doar a bisericii Catolice ci a tuturor bisericilor Creștine." (FEA Neșs and Vieșs, Octombrie 1974). Aceasta va avea loc într-o anumite zi, și biserica întregii lumi, ecumenică, va fi în putere sub conducerea anticristului. Eu cred că mișcarea Carismatică va fi vehiculul prin care acest fapt se va realiza.

Să privim la acțiunile, reacțiile și mărturiile unora care au avut astfel de experiențe extatice. Evelyn Upchurch a fost o doamnă care a văzut experiențe în limbi, a trăit astfel de experiențe în limbi, apoi s-a simțit vinovată, a avut gânduri rele iar în final a renunțat la experiențele de genul acesta. O tânără soție din Florida a intrat în extaz datorită unei experiențe "în limbi", apoi și-a părăsit biserica sa fundamentalistă, și-a rupt familia și a divorțat de soțul ei pentru că el nu a renunțat la convingerile lui Biblice și nu a vrut să se alăture mișcării carismatice. O familie de misionari, care în trecut au fost folosiți de Dumnezeu într-un chip minunat, au fost și ei atrași în experiența limbilor. Când au mers acasă în concediu au renunțat în mod continuu câțiva ani să se întoarcă pe câmpul de misiune pentru că s-au înrolat în întâlniri carismatice. Rezultatul a fost că păgânii au pierdut oportunitatea de a auzi și a răspunde evangheliei.

Un pastor din Pensylvania s-a retras din această mișcare după ce a slujit douăzeci de ani ca pastor pentecostal. Văzând inconsistența mișcării și realizând că “interpretările” nu erau măsurate după Biblie, el a început să studieze Biblia iar apoi a ieșit din cadrul mișcării. În New York, o doamnă care a fost într-o anumită perioadă din viață în cadrul Mișcării cu Limbile i-a spus evanghelistului Hugh Pyle că acum ea simte că este obsedată, dacă nu chiar posedată, de demoni, și că acum ar avea o eliberare (ușurare) enormă dacă ar putea fi scăpată de acele experiențe.

Un Pentecostal salvat, căuta experiența cu limbile, dar a descoperit în schimb o viață autentică în plinătatea Duhului. El a fost într-o școală Biblică Pentecostală, tot timpul căutând “darul” pe care Dumnezeu l l-a refuzat atâta vreme. Citind Biblia cu o dorință autentică de a avea o relație corectă cu Duhul Sfânt a lui Dumnezeu, el și-a dat seama că Mișcarea cu Limbile din zilele noastre nu era de la Dumnezeu. Când s-a despărțit de Carismatici, s-a dus și s-a alăturat unei alte biserici iar acum este un misionar plin de succes în Brazilia. El a declarat că viața în adevărata plinătate a Duhului l-a îndepărtat de gruparea Pentecostală.

Un student de la un colegiu Biblic Englez care a fost inundat de fluxul limbilor, a declarat că el nu a mai avut nevoie să citească Biblia pentru că Dumnezeu Tatăl l se arăta și-i vorbea personal. O doamnă mai tânără de la un colegiu Biblic din Scoția a mers de câteva ori la un pastor Pentecostal ca acesta să-și pună mâinile peste ea pentru ca ea să poată primi “botezul cu duhul.” Astăzi ea este atât de îndepărtată de Dumnezeu încât nu se mai roagă, nici nu citește Biblia și pe deasupra și-a pierdut toata bucuria. Când un pastor din America a încercat să-i arate unui om care vorbea în limbi extatice că ceea ce spune nu este în conformitate cu Biblia, omul a replicat: “Nu-mi pasă ce spune Biblia. Eu știu experiența mea.”

După ce am listat aceste experiențe și aceste mărturii, mai puteți spune că acești oameni erau conduși de Duhul Sfânt a lui

Dumnezeu? NU! Dar, cum ați explica fenomenul acesta cu vorbirile în limbi, din zilele noastre?

1. **POATE FI UN FALS (IMITAȚIE) DIN CAUZA PRESIUNII GRUPULUI SAU A MÂNDRIEI SPIRITUALE**

Un pastor Penticostal din Canada a ieșit din această mișcare după opt ani și a declarat că experiența cu limbile, în cazul său, a fost “doar carnală.” Întreagă mișcarea este bazată pe carne (trup), nu pe duh. Mulți au mărturisit că s-au simțit inferiori și rușinați pentru că ei nu erau, “suficient de spirituali pentru a primi darul”, și astfel în disperare au falsificat (imitat) o experiență.

Această categorie nu constituie majoritatea. Mulți oameni sunt sinceri în căutarea unei experiențe mai profunde cu Dumnezeu.

2. **ÎN MULTE CAZURI ACEASTA ESTE ÎNVĂȚATĂ**

În ziua Pentecostului nimeni nu a fost învățat cum să facă ceea ce a făcut. A fost ceva miraculos. Totuși mulți Carismatici, bine intenționați de altfel, sunt așa de dornici să poată vorbi în limbi încât sunt dispuși să fie învățați și meditați de alții în acest sens. Ei încep acest program chiar și cu copiii.

O biserică din America, pe nume: Evangel Tabernacle, adună împreună adulți și copii. Lor li se dă o frază pe care trebuie să o repete de multe ori, repede și tot mai repede până ating o anumită culme a nebuniei și ajung la bolboroseli fără sens. După aceasta ei se bucură și spun: “Așa și așa am primit darul Duhului Sfânt și am vorbit în limbi.”

În cadrul unei întâlniri a Oamenilor de Afaceri Evanghelici, care a avut foc în Akron, Ohio, vorbitorul a întrebat dacă ar dori cineva să

învețe să vorbească în limbi. Mai mult de 200 de oameni au ridicat mâinile. Vorbitorul i-a chemat să vină în față, i-a învățat câteva bolboroseli, și i-a pus să le repete continuu până ce s-au descurcat pe cont propriu.

Câțiva predicatori Carismatici au acum cărți publicate, care dau indicații cu privire la cum să vorbești în limbi. O biserică Penticostolă din Clarksburg, {est Virginia, a distribuit un pamflet despre vorbirea în limbi care spune: *“Ridicați-vă mâinile sus spre Domnul, închideți-vă ochii și lăsați ca mintea sa să rămână asupra lui Isus, fiți fericiți în ISUS, în timp ce îi cereți Tatălui vostru din cer ceea ce v-a promis. (Nicăieri în Biblie Dumnezeu nu promite un dar al limbilor pentru orice credincios). Începeți să-l lăudați, ridicați-vă glasurile spre EL. El nu vă va forța să vorbiți în limbi. Când însă Domnul vă va pune în minte un cuvânt ciudat roștiți-l tare și cu curaj. Buzele voastre s-ar putea să bâlbâie multe cuvinte. Câteodată doar câteva cuvinte vor ieși afară la început, dar pe parcurs ce continui să vorbești cu credință, Domnul îți va da un întreg nou vocabular.”* Ce este greșit dacă îl slăvești pe Dumnezeu cu vocabularul pe care deja îl ai? Cel puțin știi ce îi spui Domnului! Pe deasupra poate și altcineva împărtăși bucuria ta și ceea ce spui tu, “AMIN.”

Wayne Robinson a descris pe un pastor vorbitor în limbi că instruia pe o doamnă care dorea darul. El spunea în cartea “I Once Spoke in Tongues” (Odată am vorbit în limbi): *“Îți amintești de vremea când erai o fetiță mică cum spuneai: Peter Piper Picked a peck of pickled peppers; a peck of pickled peppers, Peter Piper picked?”* (Pipper Petru a luat o murătură de ardei; o murătură de ardei Piper Petru a luat) *“Rică nu știa să zică: Râu, rățușcă, rămurică, dar de când băiatu-nvăță poezia despre rață, Rică a-nvățat să zică râu, rățușcă, rămurică.”*

“Da, îmi amintesc,” a răspuns ea. *“Dar totdeauna am avut probleme în a spune aceasta. Încurcam toate cuvintele.”* *“Exact!”* a exclamat el. *“Acum am să-ți spun niște cuvinte exact ca acelea. Vreau ca tu să*

le repeți după mine. Le vei încurca și pe acestea, dar nu-ți face griji. Continuă să le repeți neîncetat, și în curând vei vorbi în limbi. OK?”

Apoi ea l-a urmat prin cameră repetând cuvintele: “Isuse binecuvântat, Salvator care a suferit, salvează sufletele păcătoase și bolnave ale păcătoșilor păcătoși. Noi așteptăm de bună voie, nesiliți de nimeni, uimiți și visători chiar acum!” Mai repede iar apoi mai încet, și apoi mai repede ea a tot repetat cuvintele în timp ce el făcea liniște în jur. Nu după multă vreme ea stătea cu mâinile întinse iar lacrimile îi curgeau în jos pe față în timp ce repeta sunete ciudate. (Blessed Jesus, Suffering Saviour, Save the Sin-Sick Souls of Sinful Sinners. {este {ait {illingly, {antingly, {onderfully, {istfully, right now!” Grupului care urmărea i s-a spus că ea tocmai a fost umplută cu Duhul Sfânt. Ceea ce auzeau ei, a spus el, era vorbire în limbi.

Un pastor luteran din St. Louis a spus celor pe care-i învăța să vorbească în limbi: “Deschideți gura cât mai mult posibil și spuneți: “ISUS, ISUS, ISUS, ISUS - crescând viteza până când reușiți să realizați actul (exercițiul).” O altă astfel de întâmplare de felul acesta este cu privire la un om care a fost învățat să vorbească în limbi dar care a sfârșit prin a repeta silabele: “Abadaba, avadaba, rabadaba, ramanama.” Un om avea mâinile puse pe capul celui care învăța, iar un altul și-a pus mâinile pe falca omului pentru a-i mișca gura. Ei l-au instruit: “Acum roagă-te, Jim; spune orice îți dă Domnul să spui, și noi îți vom mișca gura ta.” (din: Psihologia vorbirii în Limbi, scrisă de John R. Kildahl).

Un tânăr convertit a mers la o întâlnire Carismatică de trezire. El a simțit că trebuie să meargă în față să se roage pentru tatăl său, dar când a îngenunchiat, câțiva bărbați s-au strâns în jurul lui și au început să se roage folosind sunete confuze bâlâindu-se. Apoi, predicatorul a venit jos, s-a apropiat de el și a strigat: “Tinere, vorbește în limbi!” El atunci s-a speriat, neștiind ce să facă sau cu ce s-a întâlnit. Atunci predicatorul i-a spus să repete câteva cuvinte după el. Ele erau un ghiveci de fraze bolborosite pe care băiatul a

încercat să le repete, neștiind ce altceva să facă. În timp ce continua să încerce să pronunțe acele cuvinte, s-a făcut un anunt, “Doamnelor și domnilor, acest tânăr vorbește în limbi!”

Totuși unii ar spune: “Eu nu am fost învățat și nici asistat de un mentor, aceasta a venit pur și simplu peste mine și nu am mai avut control asupra situației. Cum explici tu aceasta?”

3. POATE FI O EXPERIENȚĂ EMOTIONALĂ

Duhurile proorocilor sunt supuse proorocilor” (I Corinteni 14:32)
)Duhul Sfânt a lui Dumnezeu nu este un duh seducător. El nu intră peste o persoană cu forța, și nu-i ia simțurile lăsându-l pe om fără control. Duhul Sfânt este simbolizat printr-un porumbel din pricina bunătății sale. Există duhuri seducătoare, dar ele nu sunt de la Dumnezeu.

David {ilkerson, un foarte bine cunoscut lucrător între dependenții de droguri din Statele Unite, spune: “Limbile iau locul narcoticelor în cazul multor dependenți de droguri.” “Înălțimile spirituale” spre care țintesc Carismaticii nu sunt spirituale deloc, ci emoționale. Exemplu: Un bine cunoscut evanghelist a devenit Carismatic și a avut experiențe de “vorbiri în limbi.” El a fost un sinucigaș și a găsit eliberare în această experiență. Poate că a fost o criză emoțională .

Există o sectă Mahomedamistă care vorbește în limbi, la fel de mult cum o fac nenumărați doctori-vrăjitori și o varietate de alte culte demonice. Acesta este rezultatul unei stări emoționale care nu este normală și nici dificilă de indus. Rezultatul constă în “darul limbilor”, după cum este cunoscut astăzi, și această caracteristică comună este încă din timpurile religiilor primitive. Această scandare neinteligibilă nu este literară și nu are nimic în comun cu limbile literare și înțelese care au fost vorbite în chip miraculos în ziua Pentecostului.

De ce este așa de importantă experiența emoțională în cadrul Mișcării Carismatice? Un predicator care a fost și el implicat odată în această mișcare crede că ei nu înțeleg și nu acceptă adevărul Biblic cu privire la siguranța veșnică a credinciosului și de aceea ei vor să apuce acest “dar” ca formă a siguranței, simțind că dacă sunt suficient de spirituali pentru a-l obține, ei vor merge cu siguranță în cer.

Alți oameni au avut (trăit) experiențe de vorbiri în limbi în momente când se aflau într-o depresie și această experiență le-a dat o eliberare emoțională. O doamnă mi-a spus că ea a fost într-o stare de depresie profundă și că deja făcuse planuri să se sinucidă, dar că a avut atunci o experiență ciudată care i-a adus eliberare emoțională. O altă doamnă a spus că ea și-a pierdut copilul și apoi căsătoria ei a început să se prăbușească, și dintr-o dată a avut o astfel de experiență.

James Robinson, predicator fondator a convenției Southern Baptist, spune că el a fost într-o depresie profundă și-ntr-o teribilă stare emoțională când a primit eliberare emoțională printr-o astfel de experiență în limbi. În fiecare din aceste cazuri experiența de vorbire în limbi a avut loc, nu când se aflau aproape de Domnul și sănătoși spiritual, ci când se găseau în cele mai rele stări spirituale pe care le-au trăit vreodată.

Observați accentul pus pe experiență? Nimeni, niciodată nu menționează Biblia. Am discutat cu oameni care erau siguri că experiențele lor în “limbi” erau legitime din pricina felului în care s-au simțit când au avut loc acestea. A existat un om în Biblie care a vrut să simtă ceva pentru a determina dacă ceea ce este este legitim sau nu, și a fost păcălit. Isaac a spus: “Să pipăi și să văd dacă este întâiul meu născut, Esau.” Când s-a bazat pe ceea ce a simțit, a dat de probleme. Carismaticii fac același fel de greșeală tragică prin faptul că se încred în experiență, mai degrabă decât în Cuvântul lui Dumnezeu.

În cartea sa "They Speak with other Tongues", John Sherril (editată la revista Vincent Peale's Guideposts) relatează modul cum a vorbit în limbi. Apoi el spune: "Am descris primul torent de bucurie și împlinirea care a rezultat din Botez a ținut cam trei luni. Nu sunt sigur de perioada exactă, dar după o bucată de vreme, am avut dintr-o dată o reacție foarte violentă. Era centrată în primul rând asupra limbilor: Am devenit suspicios că eu eram cel care a generat întreagă situația. De fapt, foarte des am emis silabe nonsens în efortul de a începe debitul rugăciunii în limbi.

"Dar acel debit, câteodată foarte la îndemână și fără prea mare efort, nu a venit. Am fost lăsat să ascult la sunetul prostiei mele. Era evident pentru mine că Duhul Sfânt nu era parte în aceste zgomote; ridicolul m-a împresurat, și de atunci înainte nu a mai existat nici o îndoială dacă Duhul Sfânt a fost parte vreodată la vorbirea în limbi."

Când înălțimea emoțională s-a redus, nu i-a mai rămas nimic decât îndoiala. Experiența este o fundație săracă pe care să poți zidi ceva, totuși acești oameni au avut experiențe emoționale reale. Oricare ar fi motivul, mulți dintre ei caută cu disperare acest fel de experiențe, și își păcălesc firul emoțiilor lor pentru o trezire a duhurilor lor. Totuși există alții a căror "dar" nu seamănă cu o experiență emoțională.

4. ÎN MULTE CAZURI ESTE VORBA DE O INFLUENȚĂ DEMONICĂ

Câțiva misionari din Orient au fost convinși, împreună cu pastorul lor, să ia parte la un serviciu carismatic în timpul concediului lor când erau în Statele Unite. O femeie a revărsat un torent de cuvinte care interpretul a spus că erau în limba chineză. Mai târziu misionarii i-au spus pastorului că într-adevăr erau în limba chineză - dar erau cele mai greu de descris murdării și profanări care ar putea fi spuse în limba chineză! Este posibil ca așa ceva să vină din partea Duhului

Sfânt al lui Dumnezeu? Cu siguranță că nu! Atunci ce fel de duh a fost responsabil de cuvintele rostite?

Și când vă vor spune: Căutați la cei care au demoni și la vrăjitorii care șoptesc și care bolborosesc; nu ar trebui un popor să caute pe Dumnezeul lui? Să meargă la cei morți pentru cei vii? La lege și la mărturie; dacă ei nu vorbesc conform acestui cuvânt, este pentru că nu au lumină în ei (Isaia 8:19-20). Și vei fi înjosit și vei vorbi din pământ și vorbirea ta va fi de jos din țărână și vocea ta va fi ca a unuia care are demon, din pământ și vorbirea ta va șopti din țărână (Isaia 29:4). Ține minte că Satan este un falsificator și un înșelător.

Poate spui, “Predicatore, eu cunosc câțiva oameni care au vorbit în limbi, și ei sunt oameni sinceri și drăguți.” Nu-i nevoie să nu fii sincer pentru a fi influențat de unele duhuri demonice. Tot ceea ce trebuie să faci este să cauți ceva ce Dumnezeu nu a promis. Diavolul va fi încântat să-ți dea acel lucru, tocmai pentru a te atrage de la adevăr.

Duhurile rele profită de erorile și extravaganta din “Penticostalism” care sunt așa de evidente. O femeie foarte inteligentă din adunările noastre din Brazilia a fost un mijlocitor spiritist înainte de convertire. La scurtă vreme după ce s-a convertit s-a mutat într-un oraș în care noi nu aveam biserică, astfel că ea a început să frecventeze o adunare “Penticostală.” Foarte clar i s-a spus că are nevoie de “botezul cu Duhul” și de “limbi”, și adunarea a început să se roage ca ea să le primească. Cu timpul adunarea a început să se roage ca ea să le primească. În timpul unui serviciu de rugăciune, plin de multă emoție, ea a simțit o senzație ciudată ca și cum ar fi ridicată în aer. Ea a realizat faptul că era același fel de senzație pe care ea o simțea când era mijlocitor spiritist și că era din nou în contact cu duhurile drăcești! Și-a dat seama că se afla într-o mare primejdie, astfel că în grabă a părăsit întâlnirea, și nu s-a mai întors niciodată acolo.”

Crisostom, un părinte al bisericii, a descris Pitonul din Delfi în felul următor: "... același Pitom (Pythoness) despre care se vorbește, este de gen feminin, și stă deasupra tripodului lui Apolo, astfel duhul cel rău se ridică de dedesupt și intră în părțile cele mai de jos ale trupului ei, o umple pe femeie de nebunie, și ea cu părul zburlit începe să cânte la bacchanal și să facă spume la gură, și astfel este într-o frenezie capabilă să rostească cuvinte izvorâte din nebunia ei."

Vorbind despre limbi, Kurt Koch spunea: "Acestea sunt expresii ale condiției de delir prin care se manifestă puterile demonice dezlănțuite." Un predicator obișnuia să se roage în limbi înainte de expunerea mesajului. S-a întâmplat de multe ori că nu s-a mai putut opri din vorbitul în limbi și apoi avea nevoie de un prosop care să l se dea să se șteargă la gură. Dr. Koch întreabă: "Ce fel de puteri sunt acestea dacă predicatorul nu se poate opri din rugăciunile sale, proprii?" Această lipsă de control seamănă mult mai mult cu Pythoness din Delfi decât cu apostolii în ziua Pentecostului (Cincizecimii).

Într-o publicație de la Institutul Biblic Prairie avem dată următoarea explicație. "Ei caută să vorbească în limbi cu convingerea că aceasta se realizează "prin botezul cu Duhul Sfânt." De aceea ei se pun la dispoziția unui duh demonic care poate dăruia darul limbilor ca o manifestare a acestei doctrine false. Dr. Ruark spune că el personal a vorbit cu duhurile în timp ce ele foloseau voci umane, vocile copiilor născuți-din-nou ai lui Dumnezeu. El a primit un răspuns direct de la aceste duhuri prin mijlocirea vocilor umane. El crede că cea mai mare parte a "vorbirii în limbi" este realizată prin intermediul duhurilor rele. El declară că statisticile a două dintre cele mai mari spitale de boli mintale din Statele Unite arată că aproximativ optzeci până la nouăzeci de procente din pensionarii de acolo sunt din biserici care practică vorbirea în limbi.

Autorul Kurt Koch face explicația, "Cei care au vorbit în limbi sub puterea demonilor sun supuși nervozității. Ei devin nerăbdători și

iritanți. În același timp ei se laudă că au mari puteri spirituale. Ei nu se pot supune opoziției sau corecției. Sunt intoleranți și foarte dogmatici. Sunt foarte sensibili când se face ceva sau se spune ceva care dezaprobă sau corectează vorbirea în limbi. Totuși Biblia spune: **Dar înțelepciunea de sus este întâi curată, apoi pașnică, blândă, ușor de abordat, plină de milă și de roade bune, imparțială și fără fățărnicie (Iacov 3:17).**

O femeie care a fost îndemnată să caute “botezul” cu Duhul, a căzut jos inconștientă. Când și-a revenit, ea era întinsă pe podea cu gura căscată și murmură involuntar fără ca să fie rostit un cuvânt. Ea a fost speriată teribil, dar a fost asigurată că a vorbit minunat în limbi și că acum avea Duhul Sfânt. Mai târziu, când a venit la un predicator pentru a fi consiliată, ea încă suferea efectele rele a acestui nelegitim “botez spiritual.”

Într-o altă biserică fundamentalistă, baptistă, a fost o doamnă foarte emotivă care a fost îndrumată greșit de către alții într-o altă biserică, care, credea ea, era mult mai spirituală și mai fierbinte. Ea a îndurat doi ani de experiențe înspăimântătoare, timp în care și-a îndepărtat fii nesalvați iar apoi și-a pierdut rațiunea. Acum a primit ajutor medical, dar stă în biserică privind tot timpul înainte fără a schița ceva. “Darul” vorbirii în limbi i-a distrus viața.

Un pastor din Colorado, care a fost salvat dintr-o mișcare carismatică, spune că el este ferm convins că episodul cu limbile pe care l-a avut în viața lui a fost lucrarea diavolului. Un student i-a spus doctorului Koch că a fost invitat de către câțiva prieteni la o conferință într-o biserică Penticostală din Irlanda. El a fost îndemnat să se roage pentru “dar”. Peste câteva zile unul dintre vorbitori și-a pus mâinile peste el. El a experimentat o senzație de căldură care l-a copleșit și a început să “vorbească în limbi.” El nu avea nici un habar de ceea ce spunea, dar emoțiile lui au fost agitate. După câteva săptămâni lui i-a pierit orice dorință de a mai citi din Biblie sau de a se ruga, și apoi și-a pierdut siguranța salvării chiar. El a mărturisit

doctorului Koch că prin “darul” limbilor el și-a pierdut pacea cu Dumnezeu. Doar după ce a denunțat experiențele sale a mai primit înapoi pacea și siguranța.

Un misionar a spus că a avut în biserica sa o femeie care vorbea în limbi. El i-a arătat că adesea sunt duhuri rele implicate în “darul limbilor.” Când a început ea să se roage în limbi, el a întrebat-o: “Tu, duh care vorbești în limbi, mărturisești tu că Christos a venit în trup?” Nu a primit nici un răspuns pentru un moment. Apoi i-a poruncit duhului, în numele lui Isus să spună cine este. Într-un final, în timp ce femeia nu era conștientă pe deplin, duhul a răspuns: “Eu aparțin unei biserici.” “Cărei biserici?” a întrebat el. “Bisericii Satanei” a fost răspunsul. Atunci misionarul i-a poruncit duhului, în numele lui Isus Christos să se depărteze.

Într-o biserică din Georgia se afla o femeie care de repetate ori începea să se roage în limbi chiar în timpul serviciilor de închinare. Predicatorul a rugat-o să se roage în limba Engleză pentru ca și ceilalți din adunare să o poată înțelege. Ea a răspuns: “Nu mă pot ruga în Engleză - eu voi continua să mă rog în limbi.” Atunci el i-a spus: “În numele lui Isus Christos?” Răspunsul a fost, “Nu, Îl urăsc. Îl urăsc.” Astfel că natura limbilor ei a fost scoasă la iveală.

Un pastor Canadian pe nume Birch a studiat douăzeci de cazuri de vorbitori în limbi din Canada, dintre care nouăsprezece au fost demonice. O fată pe nume Shirley venea dintr-o familie creștină și fusese salvată la o vârstă fragedă. Ea s-a alăturat unei organizații de tineret, Penticostale, unde toți prietenii săi i-au spus că până când nu va primi botezul cu Duhul Sfânt ea nu va avea puterea lui Dumnezeu în viața ei pentru mărturie. Ea a început să se roage pentru darul limbilor, și într-un final, la o întâlnire Penticostală, ea a mers în față pe platformă ținând mâinile ridicate în aer. Ea a primit darul vorbirii în limbi. “Slavă Domnului!” - a strigat toată lumea. “Shirley a primit botezul cu Duhul Sfânt.”

După o perioadă de timp a auzit despre o imitație demonică a darului limbilor. În aceeași vreme ea a observat că majoritatea membrilor aceluși grup de tineri începeau să se prăbușească. Unii au devenit dependenți de droguri și unul dintre ei a fost dus chiar la pușcărie. Nici măcar unul din ei nu a mai continuat să-l slujească pe Domnul. Aceasta i-a sporit îndoiala. Atunci ea a fost de acord să-l lase pe fratele Birch să testeze duhul. În timp ce ea se ruga în limbi, el a întrebat-o: “Tu, duh care vorbești în limbi, mărturisești că Isus Christos a venit în trup?” După ce a mai repetat întrebarea încă o dată, demonul a strigat tare: “NU! NU! NU!” Atunci el i-a poruncit demonului, în numele lui Isus Christos, să-și spună numele. “Lucifer cu trei camarazi de-ai săi, Saul, Demetrius și Iuda!” Apoi vocile au strigat din fetiță: “Te urăsc! Te urăsc!” Fetița a sărit în sus și a încercat să-l ștranguleze. El s-a pus sub protecția lui Isus Christos și i-a legat pe demoni în numele Domnului. Apoi a întrebat: “În numele lui Isus Christos, spuneți-ne când ați intrat în această fetiță?” Răspunsul a fost “La întâlnirea din data de 17 August la biserica Penticostală.” “Și ce intenționați să faceți cu ea?” a întrebat el. “Vrem să o ținem departe de adevăr. De aceea am luat controlul asupra limbii ei!”

Există mulți oameni buni și sinceri, dar care sunt învălmășiți în mișcarea aceasta, și îi absorb și pe alții - cu sutele. Aceste biserici se roagă pentru tinerii noștri și le spun că lor le lipsește ceva ce Dumnezeu le-a promis. Fie ca Domnul să folosească aceste mesaje pentru a descoperi oamenilor adevărata explozie carismatică, și să-i ajute să vadă pentru ei înșisi CUM SĂ EXPLICE FENOMENUL MODERN CU PRIVIRE LA VORBIREA ÎN LIMBI.